

มหาปวารณา ครั้งที่ ๒๕ เกิด คภส. บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เตรียมงานเศรษฐกิจพอเพียง

หนึ่งน้อย ทวยเติม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวสโศก

ฉบับที่ ๒๕๐(๓๑๒) ปักษ์แรก พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ถวายข้าวอินทรีย์ในหลวง
พ่อก่านเทศน์เดือนให้ระว่าง ๓ ท.
ญาติธรรมร่วมสนุกบุญโต-โพธิ

งานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๕ จัดขึ้นในวันที่ ๔-๓ พ.ย. ๒๕๕๕ ณ ชุมชนปทุมอโศก พ่อก่านให้โศกธรรมว่า คนทำชั่วได้ยิ่งกว่าสัตว์ ก็เพราะศึกษามากกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดกิเลส (อ่านหน้า ๖)

ภาพบน พ่อก่านนำท้าวตราชเข้า ในวันที่ ๖ พ.ย.หลังการประชุมมหาปวารณาเสร็จวันที่ ๕ พ.ย. กลาง พ่อก่านร่วมรายการบุญโต-โพธิ ฉลอง ๑๒ ปี ญาติธรรมมาเข้าแถวรอไม่ขาดสาย จนต้องต่อเวลาหลายครั้ง ขวาศุด คณะกรรมการจัดงานพิธีถวายข้าวอินทรีย์แด่ในหลวง ประชุมเตรียมงานซึ่งจะมีในวันที่ ๒-๓ ธ.ค. ที่สนามหลวง

คืนสู่เหย้าชาวพุทธธรรมครั้งที่ ๔ มีความอบอุ่นเช่นเคย

โรงเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์สันตติอโศก จัดงานคืนสู่เหย้าชาวพุทธธรรม ครั้งที่ ๔ ณ พุทธสถานสันตติอโศก ระหว่างวันเสาร์ที่ ๑๑ - อาทิตย์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

รายละเอียดของงานมีดังนี้ (อ่านหน้า ๗)

น้ำท่วมสิงห์บุรี เสียหายหนัก ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนได้รับผลกระทบในครั้งนี้ด้วย

สิงห์บุรีถูกอุทกภัยที่ตั้งเพื่อนช่วยเพื่อนโดนหนัก

↑ ปีละครั้ง : ศิษย์เก่าพุทธธรรมร่วมงานคืนสู่เหย้าชาวพุทธธรรมครั้งที่ ๔ จัดที่พุทธสถานสันตติอโศก บรรยากาศยังอบอุ่นเหมือนเมื่อครั้งยังเรียนอยู่ด้วยกัน

ปีนี้ข่าวคราวของภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อมวลมนุษยย์ค่อนข้างรุนแรง โดยเฉพาะภัยธรรมชาติจากน้ำท่วม ทำให้ผู้คนขาดที่อยู่อาศัยเป็นล้านครอบครัว (เฉพาะในเมืองไทย) จนพ่อก่านบอกว่า “วารีพิโรธ” เพราะฝีมือมนุษย์ทำลายสิ่งแวดล้อมมากมาย จนแม่น้ำหลงทิศหลงทาง หลงกาลเวลา ทำร้ายมนุษย์คืน อย่างที่เราๆ ท่านๆ ได้รู้ได้เห็นในฤดูกาลที่ผ่านมา (อ่านหน้า ๕)

ข่าวโศก

รายปักษ์

ใช้หนี้หรือยัง ?

คนเรามีหนี้กรรม ก็พึงมีความรับผิดชอบในการมาเป็นมนุษย์ โดยการพยายามทำความดี เพื่อผ่อนปรนหนี้กรรมที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ด้วยความไม่ประมาทในการลดละความเห็นแก่ตัว

คนเรามีหนี้สิน ก็พึงมีความรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้ โดยการพยายามใช้หนี้สินแก่เจ้าหนี้ให้หมดโดยไวที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้ ยิ่งเป็นเงินหมุนที่ยืมมาจากกองทุนต่างๆ ของชาวนุญนิยม ก็ยิ่งจะต้องพยายามหาทางใช้หนี้คืนหรือชดใช้ ให้สมกับความเมตตาเกื้อหนุนของกองทุน เช่น กองบุญสวัสดิการ เป็นต้น

ดังนั้น การจะขยายงาน หรือคิดโครงการสรรสร้างเสียสละใดๆ ก็ตามเพื่อส่วนรวม ก็มีควรขาดความรับผิดชอบต่อคนหรือหน่วยงานที่ได้เกื้อหรือหนุนเงินให้

พึงวางแผนการใช้หนี้ให้กับกองทุนหรือผู้มีพระคุณที่ช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

ถ้าหนี้สินหยาบๆ เรายังขาดความรับผิดชอบต่อใคร

แล้วหนี้กรรม เราจะรับผิดชอบในการชดใช้อย่างไรจริงใจ ได้หรือ?

ระวังเด็กรุ่นหลังจะเอาอย่างไร!

ก็ขอฝากผู้ใหญ่ในแต่ละชุมชนได้นำไปทบทวน พิจารณา เรื่องหญ้าปากคอกนี้ด้วย.

ปุ๋ยน้ำผลผลิตที่ได้จากการลดขยะในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ซึ่งมีธาตุอาหารที่พืชต้องการครบถ้วน

เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำที่ตกค้างในแปลงผัก ยังสามารถย่อยสลายเศษพืชผักทำให้นดินร่วนซุย อุ่มน้ำได้ดี และมีธาตุไนโตรเจน, ฟอสฟอรัส, โพแทสเซียม, สอรีโมนีซ และจุลินทรีย์ในดิน ซึ่งยังได้พบกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น หนอน ดักแด้ ไล่เดือน กลับคืนสู่วัฏจักร ซึ่งพวกเขากำลังจะนำธรรมชาติกลับสู่บ้านเราอีกครั้ง

นายจุนพ ท่องโสลิต รองนายกเทศมนตรีนครขอนแก่น รวมระยะเวลากว่า ๖ เดือนเศษ สามารถลดปริมาณขยะได้วันละ ๕๐๐-๖๐๐ กิโลกรัม หรือ ๑๕ ตัน/เดือน และเป็นที่ยอมรับของพ่อค้าแม่ค้าคนกลางพากันไปปรับซื้อถึงแปลงผักของเกษตรกร ที่สำคัญคือ ผู้บริโภคได้รับประทานผักที่ปลอดสารพิษ

ผุดถั่งข้าวหมูสู่ปุ๋ยอินทรีย์ ปลอดภัยพิช

นายจุนพ ท่องโสลิต รองนายกเทศมนตรีนครขอนแก่น กับผักปลอดสารพิษผลผลิตจากโครงการนำร่อง “ถั่งข้าวหมูพื้นฟูชีวิตคนขอนแก่น” ที่ผู้บริโภคให้ความนิยมอยู่ในขณะนี้

เทศบาลนครขอนแก่นกัญฉุติผุด ๕ โครงการ ลดปริมาณขยะ เด่นที่สุดคือโครงการ “ถั่งข้าวหมูพื้นฟูชีวิต” จากเศษผักเศษอาหารหมักเป็น “ปุ๋ยอินทรีย์น้ำสูตรสาร พ.ด.๖” ใช้รดพืชของกรมแลมปลอดสารพิษชาวบ้านแห่ร่วมโครงการเกือบ ๕๐ ครัวเรือนลดปริมาณขยะได้วันละ ๖๐๐ ก.ก.

นายจุนพ ท่องโสลิต รองนายกเทศมนตรีนครขอนแก่น ฝ่ายการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เปิดเผยว่า ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๘ ที่ผ่านมาเทศบาลนครขอนแก่นได้ดำเนินนำร่อง “ถั่งข้าวหมูพื้นฟูชีวิตคนขอนแก่น” เพื่อลดปริมาณขยะที่ต้นทาง แก้ไขปัญหาขยะล้นเมืองขอนแก่น ณ บ้านสงเปือย ต.บึงเนียม อ.เมือง จ.ขอนแก่น มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ๑๐ ครัวเรือน

หลังจากที่เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำสูตรสาร พ.ด.๖ ซึ่งเป็นผลผลิตของเทศบาลที่ได้จากการนำเศษอาหารเศษผักมาหมักในโครงการถั่งข้าวหมูฯ ใช้รดพืชผักสวนครัวแล้ว พบว่าพืชผักมีขนาดใหญ่ขึ้น เก็บเกี่ยวได้เร็วขึ้น มีอัตราการเกิดโรคน้อยลง มีรสชาติ สีสัน ปลอดภัยพิชน่ารับประทาน และทำให้

สำหรับความคืบหน้าของโครงการถั่งข้าวหมูพื้นฟูชีวิตคนขอนแก่น จากการที่เทศบาลนครขอนแก่นได้จัดนิทรรศการผักปลอดสารพิษที่ อบต.เมืองเก่า มีเกษตรกรทดลองนำเอาปุ๋ยอินทรีย์น้ำไปใช้ปลูกผักสวนครัว ปรากฏว่าได้ผลผลิตเป็นที่น่าพอใจและให้ความสนใจร่วมโครงการจำนวนมาก อาทิ เกษตรกรบ้านบึงไคร้รุ่น ต.บึงเนียม อ.เมืองขอนแก่น ร่วมปลูกผักพืชสวนครัวใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำสูตร พ.ด.๖ จำนวน ๒๑ ครัวเรือน แปลงเพาะปลูก ๒๐ ไร่ เกษตรกรบ้านเหล่า ต.ดอนหัน อ.เมืองขอนแก่น ร่วมโครงการ ๑๐ ครัวเรือน ในแปลงเพาะปลูก ๕ ไร่ อย่างไรก็ตามถึงปัจจุบันมีกลุ่มเกษตรกรเข้าร่วมโครงการถั่งข้าวหมูพื้นฟูชีวิตคนขอนแก่น ทั้งหมด ๔๗ ครัวเรือนแล้ว นับว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

รองนายกเทศมนตรีนครขอนแก่นกล่าวเชิญชวนเกษตรกรผู้สนใจร่วมทดลองใช้ปุ๋ยอินทรีย์น้ำสูตร พ.ด.๖ เพื่อใช้เพาะปลูกพืชผักสวนครัว และปุ๋ยน้ำยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อีกหลายอย่าง เช่น ล้างห้องน้ำ, ล้างพื้นตลาด, รดน้ำต้นไม้, บำบัดแหล่งน้ำท่วมขัง, ดับกลิ่นมูลสัตว์ต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้โครงการถั่งข้าวหมูพื้นฟูชีวิตคนขอนแก่นแล้วยังมีโครงการทรัพย์ทวีด้วยรีไซเคิล, โครงการปุ๋ยน้ำชีวภาพ, โครงการขยะแลกข้าวสาร, โครงการขยะพิชแลกแต้ม, โครงการขยะทอดผ้าป่า, โครงการบีกคัสตินิ่งเดย์, โครงการเก็บขยะหลังเที่ยงคืน และโครงการบึงแก่นนครใสสะอาด ตลาดสดใส โดยสามารถร่วมโครงการได้ที่ เทศบาลนครขอนแก่น

โทร.๐๔๓-๒๒๕๕๑๔ (ไทยโพสต์ เอ็กซ์-ไซท์ ๓๐-๓๑ส.ก.๒๕๕๘)

ฝึกคิด

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ จะพึงและอ่าน ๖๐% เวลาของวัน และจะพูดและเขียน ๔๐% เวลาของวัน แต่จะคิดโดยสมองจะทำงานตลอด ๑๐๐% ของแต่ละวัน

การฝึกคิดในชีวิตประจำวันมี ๒ แบบคือ

๑. ฝึกควบคุมความคิด เนื่องจากความคิดเป็นหัวหน้าของการกระทำต่างๆของกาย วาจา ใจ ดังนั้นถ้าคิดดีอย่างอื่นจะดีตามไปด้วยโดยต้องควบคุมความคิดโดยใช้สติมีจิตจดจ่ออยู่ที่สิ่งที่กำลังทำอย่างเสมอ อย่าให้มีความคิดฟุ้งซ่าน การเกิดความคิดแวบๆแล้วได้ความคิดแปลกๆที่อยู่นอกกรอบเป็นเรื่องที่ดีเรียกว่า “กัณฑ์ความคิด” แต่ถ้าความคิดแวบๆเกิดบ่อยๆเกิดมากจนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หรือมีประโยชน์น้อย ไม่ดีเป็นความคิดที่ฟุ้งซ่าน ต้องคิดแต่เรื่องดีๆ มีคุณภาพ ไม่เกียจสถานภาพ ไม่ต้องหามุมสงบหรือหาเวลาไปอยู่ในป่า อยู่ตรงไหนก็ควบคุมความคิดให้คิดดีได้ แต่ที่ยากคือ ไม่มีความเพียรในการฝึกฝน บางครั้งถ้าเราพูดไม่ดีทำไม่ดีต้องมีคนคอยเตือน เพื่อให้รู้ตัว และกลับมาควบคุมความคิดของตนเอง ต้องสำรวจระมัดระวังการรับรู้ข้อมูลทางหู ตา จมูก ลิ้น กาย ใจ ให้เหมาะสมและอย่างพิจารณาอย่าใช้สมองไปกับเรื่องไร้สาระ หรือใช้มากจนสมองล้า ควรพิจารณาโดยกลับมามีสติอยู่บนฐานหลักของจิต และปล่อยวางเรื่องอื่นชั่วครวญอย่าคิดย้อนทุกข์ในอดีตหรือคิดทุกข์ในอนาคต

การควบคุมความคิดไม่ใช่การหยุดคิด ไม่ต้องหลับตา ไม่ต้องอุดหู แต่ปล่อยให้ร่างกายและจิตใจรับรู้เรื่องต่างๆอย่างสบายเพื่อดำเนินชีวิตตามปกติ

๒. หยุดคิด หยุดคิดง่ายแต่จะให้หยุดคิดอย่างหนึ่งสนทนเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เพราะจิตมักปรุงแต่งตลอดเวลา ไม่ต้องการให้หยุดคิดนานๆแต่เป็นการหยุดคิดเพียงชั่วครู่เพื่อฝึกฝนสมองหรือฝึกพักกายเป็นช่วงๆในชีวิตประจำวันคือไม่คิดอะไรเลยหรือคิดให้น้อยที่สุด จะทำให้จิตสะอาดสงบแล้วจะเกิดความสว่างทางปัญญา ทำให้คิดหาทางออกได้เป็นการฝึกฝนสมาธิ บังคับจิต หยุดเคลื่อนไหวไม่รับรู้ข้อมูลจากช่องทางใด

ในห้องทำงานหรือสถานที่ปลอดภัย ท่านอาจฝึกหยุดคิด ๑ นาที ต่อการฝึกควบคุมความคิด ๖๐ นาที หรือหนึ่งชั่วโมง เพื่อให้สมองและร่างกายได้พักผ่อนชั่วคราวพร้อมที่จะเรียกสติกลับมา เพราะการหยุดคิดด้วยการนอนหลับที่เดียวอาจไม่พอ เมื่อทำได้แล้วอาจจะฝึกหยุดคิดในสถานที่ที่มีสิ่งแวดล้อมรบกวน เช่น เสียงวิทยุ โทรทัศน์หรือเสียงเครื่องจักร เมื่อฝึกไประยะหนึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาอันรวดเร็วในทุกสถานการณ์ ที่สำคัญอย่าหลงไปอดีตหรือเพลินไปอนาคตต้องคิดเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เดี่ยวจะบ้าหลุดโลกเพราะสิ้นคิด

น.พ.วัชร สนิชชัย E-Mail: s_watchara@hunsu.com

(นสพ.เชียงใหม่ นิวส์ วันที่ ๒๕ ก.ย.๕๘)

หัวหน้า อ.ก.ส.สร:บุรี

คุณบุญรวม และ: คุณสม ดาริซัน

ได้นิมนต์ให้สมณะ:เส็งงศีล ไป
 บรรจง เรือง **ธรรมะกับการเกษตร** ให้เกษตรกรสร:บุรีฟัง วันนั้นไปกลางที่ เข้าบรรจง
 กับเกษตรกรในห้องประชุม ป่าจไปประชุมกับสถาบันเสฐชฎกัจพอเพ็งที่อ่างเก็บน้ำ
 หนองแขม ฉะเชิงเทรา เจินไปพูดคุยกับชาวบ้านที่รวมกลุ่มกันทำเกษตรอินทรีย์
 หลังจากผ่านการอบรมที่ปฐมอโศก เป็นกลุ่มที่เหน็งจวแน่นมากออยู่ จ.สร:บุรี
 คุยกับชาวบ้านจนด้ามีด เส็งงแหบ เส็งงแห็บ จึงได้กลับปฐมอโศก

นี่อห่าส่วนใหญ่ที่ไปบรรจงและ:พูดคุยกับชาวบ้านก็คือ อดจากให้ชาวบ้าน
 รู้จักประ:หจัด อุดรฐัว เล็กอบางมุขทุกชนิด หจูดการใช้สารเคมี หั้นมาทำเกษตร
 อินทรีย์ ฐีวก็:มีความสุข ถ้าเกษตรกรนำวิธีการดำเนินฐีวแบบเสฐชฎกัจพอเพ็ง คือ
 สามารถพึ่งตัวเองได้ ตามที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอู่ห้วรับสั่งและ:แนะนำไว้ รู้จักทำ
 อ่างพออยู่พอกิน เหลือก็ขาย ก็:ไม่เป็นหนี้เป็นสิน พร้อมกับกถ้วอ่างเกษตรกร
 หลางๆ ครอบคร้ว ที่เคยอบรมกับเร่า บางครอบคร้วมีหนี้เป็นล้าน จังใช้เวลาเพ็ง
 ๒ ปี ดัวงวิธีพึ่งตนเอง หจูดการซื้อที่ไม้อ่าเป็น ในที่สุดก็หมดหนี้ พร้อมกับแนะนำ
 หน้งสื่อคู่มือการทำเกษตรอินทรีย์จากประ:สภารกณให้มีไว้เป็นคู่มือ จะได้รู้ว้า
 วิธีทำปุ๋งหมัก การทำน้ำหมัก และวิธีพึ่งตนเองอื่่นๆ เช่น ทำน้ำจกอเนกประ:สองค์
 ทำปุ๋งสมุนไพร เขาทำกันอ่างไร จะได้ไม้อต้องไปซื้อ ถ้าขงเงินและ:
 ประ:หจัดร้บรองไม้อจ.

ปฏิทินงานอโศก

✘ **โรงบุญมั่งสวัสดิ ๕ ธันวาคมหาราช**

อังคารที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๙

✘ **ตลาดอารียะ ปีใหม่ ๒๕๕๐**

ณ หมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก
เสาร์ที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๔๙ - อังคารที่ ๒ ม.ค. ๒๕๕๐

✘ **ฉลองหนาวธรรมชาตอโศก ครั้งที่ ๕**

ณ พุทธสถานภูผาฟ้าหน้า
ศุกร์ที่ ๒๖ ม.ค. - อาทิตย์ที่ ๒๘ ม.ค. ๒๕๕๐

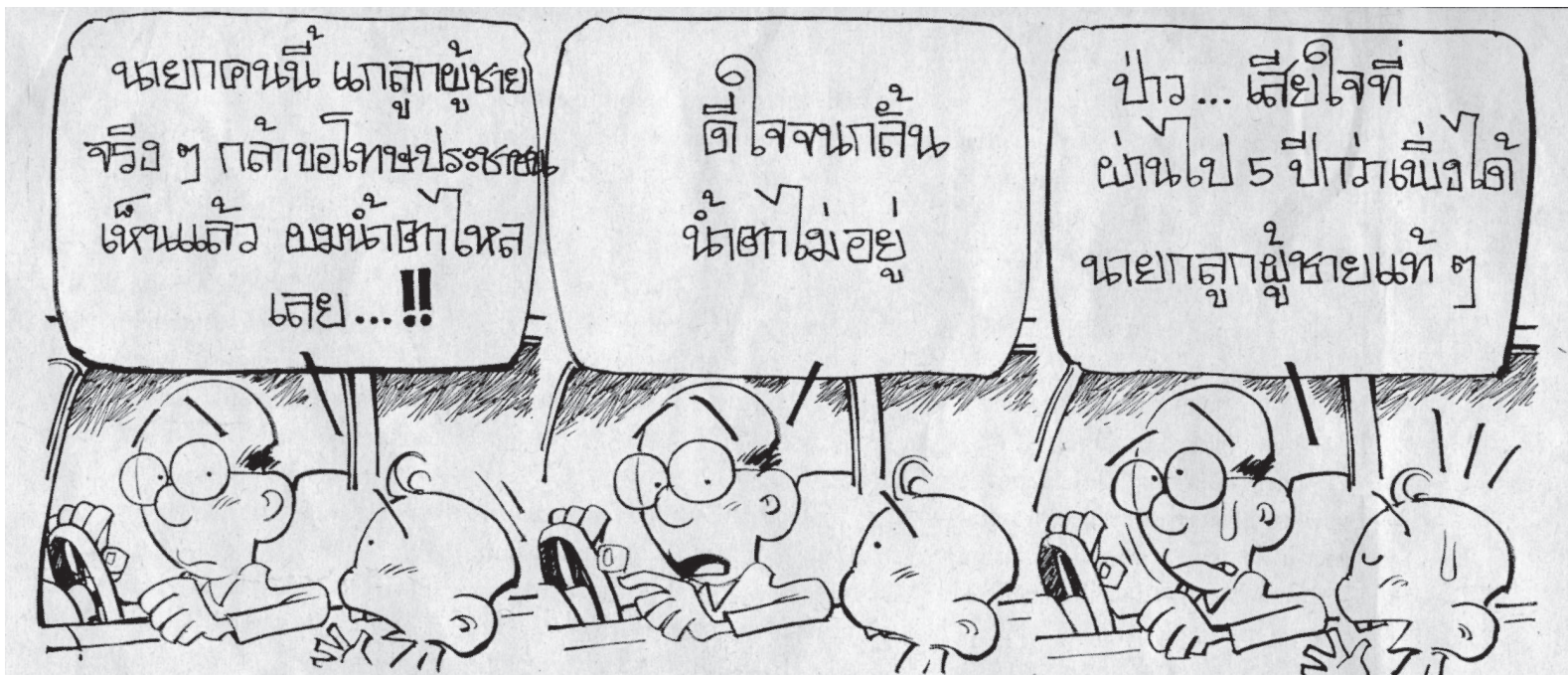

“ฝึกงานพันทุข์”

เร่งเรียนเพ็งรู้เริ่มจากเด็ก
 ฝึกสิ่งเล็กเรื่อ่ง่ายก่อนเติบโตใหญ่
 การฝึกตนฝึกทุกส่วนทั้งกาย-ใจ
 ฝึกตนได้จึงพาตนพ้นทุข์...เอย

ขงคนดีดีใจรวม

ธรรมะเพื่อท่าน

**ถ้าใครมีศรัทธา มันเน่ได้ทั้งใจ ก็เป็นทุกข์จัก
ถ้าใครบ่ศรัทธาได้ วางใจ ก็ทุกข์น้อยลง
ถ้าใครศรัทธาสะได้หมด ก็หมดทุกข์**

(ตอน ๑)

การปฏิบัติธรรมต้องเร่งตนเองให้มีสติปัญญา ๔ สัมมปธาน ๔ อธิบัท ๔ อธิบัทเป็นตัวทำงาน เร่งเครื่อง ถ้ามันเฉื่อยเนือยลงไป ไม่เอาถ่าน ก็ต้องรู้ว่าทำไมตัวเราถึงไม่พร้อม สติปัญญามันไม่มีพิจารณาภายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม ทุกขณะ

เราจะทำสมาธิให้เกิดให้ได้ทุกสัปดาห์ปะ วาจา กัมมันตะ อาชีวะ จะมีหน้าที่การงานกรรมกริยาใดๆ อยู่ ถ้าเราไม่เข้าใจอย่างนี้ ก็ไม่รู้วิธี หรือเข้าใจผิดเลยว่าต้องไปนั่ง

หลับตา จึงจะได้วิปัสสนากรรมฐาน ถ้าอธิบายถูก แม่เต็นในแก้ว เราที่วิปัสสนาได้ ตรวจสอบ เติวิโซ ขณะนั่งสงบเข้าไปในแก้ว มีงานหลายอย่าง สำหรับศาสนา พุทธเราใช้ประโยชน์ ๓ อย่าง คือ อย่างแรกเป็นการศึกษาวิปัสสนา ฝึกปรือ เรียนรู้กายและจิต อีกอย่างหนึ่งก็คืออบรมตนให้ได้รับความสงบ เป็นเจตมถะ เป็นสุวิหาธรรม อย่างที่สามคือทำเทวิโซ ตรวจสอบบุพเพนิวาสานุสสติญาณ จุตูปปาตญาณ อาสวก-ขยญาณ ตรวจสอบความจริงที่เราได้ผ่านมา ปฏิบัติได้แค่ไหน รู้จักกิเลส วิติกมมะกิเลส ปริยภูฐานกิเลส อาสวะกิเลส อนุสัยกิเลส ตรวจสอบอารมณ์ อากาของจิต

แต่ปกติเราปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ก็ใช้วิปัสสนากรรมฐาน มีแกนของโพชฌงค์ ๗ มรรค ๘ เป็นหลักใหญ่ แต่เวลาไม่มีสติ เราไม่ได้ปฏิบัติอะไร ฟุ้งซ่านไปกับเรื่องของโลก ไม่มีสติสัมปชัญญะว่าเราทำอะไร รู้จักสภาพ

ที่มีสัมผัสเป็นปัจจัย มีอายตนะนอก คือ รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส เชื่อมโยงเข้าไปหาอายตนะใน คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย แล้วก็เกิดวิญญาณ เกิดเวทนาอย่างไร หรือไม่

ในพระไตรปิฎกเล่ม ๓๑ ข้อ ๔๑๕ พระพุทธเจ้าตรัสว่า โภชนาในอวิชชาข้อมมีด้วย อากา ๕ คือ ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา เป็นเหตุให้เดือดร้อน แปรปรวน คนที่มีปัญญาญาณจะรู้ว่า คุณไปยึดอยู่ได้อย่างไรในสิ่งที่ไม่เที่ยง มันเปลี่ยนไป คุณก็ไล่ตามมันตายเท่านั้นเอง โดยเฉพาะมันเป็นทุกข์ แม้ อารมณ์สุขก็เป็นทุกข์ โลภียสุขไม่เที่ยง เป็นทุกข์ทั้งนั้น คุณเสพลาก ยศ สรรเสริญ กาม อตตนา มันเสมอเดิมที่ไหน มันไม่เที่ยง ไม่เป็นดังต้องการนั้นไปทุกทีทุกครั้ง

ถ้าใครยึดติด มันไม่ได้ดังใจ ก็เป็นทุกข์จัก ถ้าใครปล่อยได้ วางใจ ก็ทุกข์น้อยลง ถ้าใครศรัทธาสะได้หมด ก็หมดทุกข์ ถ้าเราพยายามพิจารณาให้เห็นความไม่เที่ยง

มันเหมือนฟองคลื่น พยับแดด ไม่มีตัวตน ไม่ใช่ของจริงเลย มันไม่มีเลย เราก็ไปหลงไหลได้ปลื้ม ถ้าแต่อาศัย ก็อาศัยไป แต่ถ้าอาศัยสิ่งที่จัดจ้าน สิ่งที่ดียึดไว้มาก ต้องได้ค่าเท่านั้น ต้องหวานเท่านั้น ต้องรวยเท่านั้น ต้องได้ยศเท่านั้น ได้กามมาสมใจขนาดนี้ ได้สมบัติตาเท่านั้น ตั้งมากสูงมากก็ลำบากมาก เปลี่ยนแปลงนิคหนอยก็ไม่ได้ คุณก็ยิ่งทุกข์มาก บางคนยึดติด นอกเหนือจากที่ตนเองว่าถูกต้องแล้ว ไม่ได้เลย ไม่ได้แบบนี้ ทุกข์ อยู่ในภพของตนเอง คบหากับใครยาก เราไม่ยอมอนุโลม ก็จะไม่ใช่ชอบคนโน้นคนนี้ มันไม่ดีไม่เก่ง ไม่เหมือนที่เรากำหนด คนที่อยู่ในภพอย่างนี้ก็แก้ไขยาก เป็นอตตนา ทำงานกับเพื่อนยาก ไม่อนุโลมเพื่อน ตนเองก็จะตั้งกรอบความถูกต้อง ไม่ผ่อนปรนผู้อื่นเลย เครื่องที่ตนก็ดี แต่ไปแข่งผู้อื่นด้วย ยิ่งมาตรฐานสูง ยิ่งหามิตรไม่ได้เลย เก่งอยู่คนเดียว คืออยู่คนเดียว สวยอยู่คนเดียว

(อ่านต่อฉบับหน้า) **เด็กวัด**

เขา คือใคร?

เพื่อนๆ ตอนเย็นเรียนเสร็จก็ไปอีกชั้นรถไฟบ้าง รถเมย์บ้าง แล้วเราตัวเล็ก ก็จะไม่ค่อยยอมจ่ายค่ารถ แต่บางครั้งเขาก็เก็บเรา ราคาคืนค่าเราก็ดังราคาเอาเอง คือซื้อมา ๕ บาทก็ขาย ๑๐ บาท เพราะเราจะมีโอกาสถูกตำรวจจับ

อดีตนางแบบปฏิทิน ต่อสู้ชีวิตอย่างไม่ย่อเมื่อก่อนเสียชีวิตลงเมื่อเธออายุเพียง ๑๑ ขวบ เธอจึงต้องทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ดูแลน้องๆ แล้วชีวิตเธอก็เปลี่ยนไปเมื่อเธอได้มาเจอโศก เรื่องราวของเธอจะเป็นอย่างไร เชิญพบกับเธอได้เลยค่ะ

๘ ชีวิตต้องสู้ในวัยเด็ก
ชื่อ ชิงรัก เตโช หรือตัก ปัจจุบันอายุ ๕๔ ปี มีพี่น้อง ๗ คน พี่เป็นคนพี่ ๓ พ่อแม่ทำธุรกิจค้าไม้ ค้าวัสดุ เป็นคน อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา พี่ชอบค้าขาย และช่วยพ่อแม่มาตั้งแต่เด็ก ทำให้คิดเลขได้เร็ว ตอนเข้าก่อนเข้าเรียนก็เอาขนมไปขายที่โรงเรียน พอพักเที่ยงก็ขายอีก คือมีจิตวิญญาณของแม่ค้า การเรียนของเราที่ดีด้วย พี่ชอบงานที่ทำขายความ สามารถตั้งแต่เด็กและค่อนข้างจะเชื่อมั่นตัวเอง คิดเสมอว่าเราทำอะไรจะต้องประสบความสำเร็จให้ได้

พออายุ ๑๑ ขวบพ่อตาย ชีวิตเริ่มลำบาก เพราะแม่ต้องกลับไปอยู่ จ.ชุมพร ไปดูแลสวนที่พ่อทิ้งเอาไว้ และดูแลน้องเล็กๆ อายุ ๓-๔ ขวบ อีก ๒ คน พี่ชายอีกคนก็ไปทำงานที่อื่น พี่สาวก็แต่งงาน เราก็เลยกลายเป็นหัวหน้าครอบครัวตั้งแต่อายุ ๑๑ ขวบ ก็คิดว่าทำอะไรจะเอาเงินจากกระเป๋าเขามาใส่ กระเป๋าเราโดยสุจริต คิดจะค้าขาย แต่ไม่มีทุน พอคิดขึ้นได้ว่าคนนี้เขาเคยมาคุยกับแม่ คือจำได้ พอเดินผ่านไปก็จะไปเรียกเขา คนจีนเขาเคารพด้วยการเรียก ไม่ใช่ด้วยคารยกรมือไหว้ แล้วก็แนะนำตัวเองว่าเป็นลูกใคร ตอนนั้นลำบากเพราะพ่อตาย ต้องเลี้ยงน้อง ก็ขอยืมเงินเขา ๑๐๐ บาทไปทำทุน

๙ ถ้าแต่เนื้อ
พี่ก็ถามเขาว่าจะเอาอะไรมา พี่เขาส่งสินค้า เราที่ใจ ก็ไปซื้อของหน้าจิกจากปาดังเบซาร์มาขาย ก็พยายามไปหาคนที่เรารู้ว่าเขาจะซื้อสินค้าเรา หมั่นไปหา ก็ได้รับความเอื้อเฟื้อดี เพราะเขาสงสาร แล้วพ่อแม่ประวัติดี เคยช่วยเหลือคนมาเยอะ แล้วเขาก็เอ็นดูเราแล้วส่งซื้อสินค้า ก่อนไปโรงเรียนพี่จะตื่นตั้งแต่ตี ๔ ครั้ง ก็ใส่ชุดนักเรียนไปเลย ไปซื้อของหน้าจิกที่ปาดังเบซาร์มาขายก่อนแล้วจะไปโรงเรียน ตอนพักเที่ยงก็ขายขนม

บางครั้งก็ถูกตำรวจจับ ขาดทุนบ้าง เหลือมานิดหน่อยบ้าง บางวันมีตำรวจจับอยู่ก็ไม่กลัวกลับ รอนจนค่าพอค่าแล้วก็ไม่มีรถกลับบ้าน ก็ต้องนอนเฝ้าของกับเพื่อนเป็นกลุ่มเลย อยู่ที่สะเดา รอนจนเช้าก็ขนของกลับรถที่เขวแรกตี ๕ ตอนนั้นกลัวตำรวจมาจับสินค้าอย่างเดียว พี่ก็จะเอากล่องกระดาษมาปิดๆเอาไว้

จบ ป.๑ ก็ไม่ได้เรียนต่อ ก็ไปขายของหน้าจิกทุกวัน เงินทุนก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆตามวุฒิภาวะของเรา ตอนหลังก็เป็นหัวหน้าแก๊งค์เลย เหมารถไปทั้งคัน แล้วก็ขี่มอเตอร์ไซด์ขี่ไปทำงานหน้าไม้สุลากรมัย หากมีเราก็จะให้ไซเฟอร์เลี้ยวรถเข้าไปหลบในป่าก่อน บางครั้งก็ถูกจับทั้งคัน เวลาถูกจับก็เสียใจ เพราะทุนหาย ถ้าไรไม่มี พอพุงนี้เขาก็ไปใหม่อีก ทำอย่างนี้อยู่จนอายุ ๑๑ ปี ก็เริ่มขายแล้ว ตอนนั้นมองดูชีวิตแล้ว ก็อยากมีหน้ามีตาในสังคม เรียกว่ามีความทะเยอทะยานว่าฉันและ

๑๐ เป็นนางแบบแต่ไม่โป๊ะ
ก็เลิกค้าขายไปสมัครเป็นบิเอบขายเครื่องสำอาง พี่ชาย เห็นเขาขายเครื่องสำอาง ก็ถามเขาว่าต้องทำอะไรบ้าง แล้วไปสมัครเองเลย สัมภาษณ์เสร็จเขาก็ให้เราไปอบรม

ทำอยู่ไม่นานก็ลาออกไปเดินแบบให้เครื่องสำอาง พี่ชาย ไม่นานก็มีคนติดต่อให้ไปถ่ายปฏิทินเครื่องสำอาง พี่ชาย เป็นชุดว่ายน้ำวันพีช โนโป๊ โดยดาดล่องมือหนึ่งของไทยสมัยนั้นชื่อศรีศิลป์ ดันดิเมฆ เป็นคนถ่าย ตอนถ่ายมีคนมามุงดู เราก็ตื่นตื่น แล้วเราก็ชอบด้วย ได้เป็นคนดัง

๑๑ นีหรือคนดีที่ฉันแสนรัก
หลังจากถ่ายแบบปฏิทินก็มีคนมาสนใจมากมาย ก็ยังไม่เลือกใคร วันหนึ่งไปเที่ยวปาดังเบซาร์ เขาเป็นสุลากรมัยเข้ามาจับ พูดเพราะ สุภาพ เป็นคนเรียบร้อย เราก็เลือกเขา หลังจากแต่งงานก็ย้ายไปอยู่กรุงเทพฯ ที่หมู่บ้านถาวร ใกล้กับสันติโศก เป็นแม่บ้านอย่างเดียว มีลูกสองคน ไม่นานก็ได้ข่าวว่าพ่อบ้านไปมีผู้หญิง ประมาณปี ๒๕๒๕ แต่เขาก็ยังมีความคิดตรงที่ยังสงเสียดูกๆ

๑๒ ทุกข์นักกรนัก
ทุกข์มากอย่างไม่เคยทุกข์มาก่อน คิดว่าเราไปทำกรรมอะไรสักอย่าง จึงทำให้สามีเราไปมีผู้หญิงอื่น ก็คิดว่าต้องทำบุญใส่บาตร แต่เราไม่สามารถใส่บาตรตอนพระไปบิณฑบาตได้ เพราะต้องเตรียมตัวให้ลูกไปโรงเรียน ตอนนั้นไม่มีพ่อบ้านแล้ว ต้องดูแลลูกเอง พอส่งลูกเสร็จก็แวะซื้ออาหารมังๆไปถวายพระทุกวัน คิดว่าการทำบุญจะช่วยให้เราล้างวิบากนี้ได้ มาวัดได้คุยกับสมณะ ลิกขมาตุ ก็เห็นสังกรรมว่า จริงแล้วเขาไม่ใช่สามีเราหรอก วิญญาณใคร่ของคนนั้น เราไม่สามารถบังคับให้เขาเป็นดังที่เราต้องการ คิดได้ เริ่มสบายใจ ลงมือปฏิบัติ ค่อยๆเปลี่ยนแปลงตัวเอง ทานมังๆ ๗ ๗ ๗ เติมน้ำ

๑๓ ติสสยติสสยแล้วเลิกได้อย่างไร
อาจเป็นเพราะสิ่งแวดล้อมที่ช่วยในเบื้องต้น เห็นว่าการแต่งตัวนั้นเสียเวลา ถ้าหากแต่งตัวมากๆ เดี่ยวจะมีผู้ชายเข้ามาจีบอีก ก็จะทุกข์อีก เพราะเข็ดผู้ชายแล้ว หัดนั่งผ้าถุง ปฏิบัติเข้มข้มขึ้น กินมื้อเดียว ลดความอร่อย กินข้าวเปล่า กินไม่ปรุงแต่ง เห็นจิตวิญญาณเปลี่ยนแปลง เราไม่จำเป็นต้องใช้เงินมาก กินก็แค่นี้ เลยมารื้อห้องอยู่ที่ตะวันฉาย ๑

๑๔ แรพนาฟรี ไม่มีเงินเดือน
มาใหม่ๆก็ไปช่วยที่โรงพิมพ์ที่ไอถัย ต่อมาก็ตาม ป้าบุญนาคมาช่วยที่ชมร. เห็นที่นั่นขาดคน ก็ช่วยงานที่ชมร.จนถึงทุกวันนี้ ๑๐ กว่าปีแล้ว ตอนนั้นช่วยดูแลเรื่องผัก และเรื่องอื่นๆด้วย พี่ตั้งตั้งแต่ ๑ ตี ๒ ตี ๓ แล้วแต่เหตุปัจจัยที่ร้าน แล้วไปทำวัตรสวดมนต์เสร็จ จึงไปทำงานที่ ชมร.หน้าสันติโศก

๑๕ นอกอยู่บ้านสบายๆไม่ดีกว่าหรือ?
พี่คิดว่าคนเราอยู่ไม่มั่นคงก็ยาก สิ่งที่เราเหลืออยู่เรารีบมาทำบุญกับพระโพธิสัตว์ กับศาสนาดีกว่า ตั้งใจอยู่แล้วว่า อยากมาช่วยงานพระโพธิสัตว์ เวลาทำงานเจอผัสสะ บางครั้งก็เกือบทำให้เราหลุดแหล่ หลุดแหล่ ก็ต้องทำใจให้เหนียวแน่นเหมือนกับปลิงเลย ยอมรับว่าทุกข์ใจนะ ได้เพื่อนให้คำปรึกษาที่ดี ทำให้เราเห็นชัดขึ้นในอุดมการณ์ของเราได้

๑๖ พัสสะกียะ: ถ้าแล้วได้โอไร?
ได้ความเข้มแข็งทางจิตวิญญาณ เวลาเราเจอแต่ใจ เราก็ไม่สามารถได้ดังใจ ทำให้จิตใจเราเข้มแข็ง เวลาเจอผัสสะ ก็สามารถแก้ไข ปัญหาได้ ทำให้เข้าใจจนว่าจิตแต่ละคนไม่เหมือนกัน เราจะเอาแต่ใจไม่ได้ ต้องกลับมามองตัวเองว่า อันนี้เป็นอตตนาของเรา แต่ละคนมีสิทธิ์ในการออกความเห็น แต่ไม่มีสิทธิ์ทำตามความเห็นของเรา ต้องเอาที่ประชุมเป็นใหญ่ ที่ประชุมว่าอย่างไรก็ต้องเอาอย่างนั้น

๑๗ ความสุขอยู่ตรงนี้
พอทำงานแล้วเรามีความสุข มีธรรมชาติเหลือใจ ไม่เบื่อ ชมร.เปรียบเหมือนสนามรบที่ให้ออกาสเรา มาประลองฝีมือ ทำงานก็เจอผัสสะ ทำให้เราได้แก้ไข ปรับปรุงตัวเอง ต้องขอบคุณ ชมร.ที่ทำให้เรามีโอกาสได้มาเป็นเช่นทุกวันนี้ ได้เปลี่ยนแปลงอย่างนี้

เห็นความแตกต่างการเอาอกับการให้ พอคิดเรื่องนี้ที่ไรจะมีปิติทุกที ภูมิโจนะเพราะเราเกิดมาไม่เสียชาติเกิด มีโอกาสได้ให้ ซึ่งในขณะเดียวกันเราจะไปหาเงินเท่าไรก็หาได้ ตอนนั้นก็กิจการก็ให้ลูกทำแทน พยายามทำงานตรงนี้ให้มากที่สุด แต่ถามว่าพอใจมั๊ยตอบว่ายัง เพราะว่ายังมีอะไรที่บกพร่องอีกเยอะ

๑๘ มีข้อพร่องอะไรหรือ
การพูดเสียงดัง คนเขาอาจจะถือสาได้ เพราะหูข้างซ้ายจะไม่ค่อยได้ยิน หูข้างขวาได้ยินชัดที่สุด เพราะตอนเด็กๆร้องไห้เก่ง แล้วแม่รักษาแบบคนจีนเป็นมาตั้งแต่เด็ก ดังนั้นอย่าถือสาเพราะเขาอาจคิดว่าเราตะคอกเขา ใช้เขาจริงๆไม่ใช่เลย แต่เราไม่รู้ตัวเลย ต้องยอมรับว่าเป็นวิบากของเรา

๑๙ ไรที่ทำได้ยาก
คือเรื่องของสติ เพราะถ้าเรามีสติ เราจะไม่มีผัสสะกับคนอื่น เพราะเราได้จับจิตเราก่อน เราก็ดูวิปัสสนา แต่เพราะเราขาดสติ ทำให้มันเสียเดิมๆ บวกกับความเชื่อมั่นของตัวเอง เชื่อหัวโถ้เรื่อง ก็เลยเกิดผัสสะ

๒๐ หากไว้ไม่ให้ประบาท
ชีวิตคนเราอย่าประมาทนะ ที่พี่มาทำตรงนี้เพราะพี่กลัวตาย หากเราตายลง โดยเราไม่ได้ทำ ความดีมันเสียชาติเกิด แล้วเราตายแล้ว ไม่รู้เราจะได้เกิดมาเป็นคนอีกหรือเปล่า แต่ชาตินี้เรามีโอกาสได้เป็นคนแล้ว ก็ต้องใช้ร่างกายนี้ให้คุ้มที่สุด

เราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เราสามารถเลือกเส้นทางของชีวิตได้ พี่ได้เลือกเส้นทางชีวิตของตัวเองแล้ว ท่านละจะเลือกเส้นทางชีวิตคุณลิขิต หรือ คุณลิขิตคะ?

๑๖ บุญนาค

สิงห์บุรีฯ ต่อจากหน้า ๑

ญาติธรรมชาวโศก ก็ได้รับผลกระทบไม่น้อย ในส่วนของชาวอินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี ก็เป็นเมืองอยู่ชานน้ำที่ลำค้ำกึ่งหนึ่ง และที่อินทร์บุรีเองมีศูนย์เผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ ท่านสมณะเสียงศีล ชาตวโร ได้เป็นผู้ก่อตั้ง และได้อบรมเกษตรกรมากมาย จนตั้งเป็นชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนมานาน จนสมาชิกอยู่ครอบครัวครบบริเวณภาคเหนือและภาคกลางตอนบนแทบทั้งหมด ประกอบกับอ.อินทร์บุรี ก็เป็นบ้านเกิดของท่านเสียงศีลด้วย แม้ว่าในขณะที่น้ำจะลดลงแล้วก็ตามแต่ช่วงเดือนต.ค. น้ำท่วมชมรมอยู่หลายวัน เรามาถามความรู้สึกของท่านต่อภัยพิบัติในครั้งนี้ว่า ท่านรู้สึกอย่างไร

ถาม : “กราบนมัสการค่ะ อยากกราบเรียนถามท่านถึงภาวะวิกฤติน้ำท่วมที่ผ่านมา ท่านรู้สึกอย่างไรบ้างคะ”

สมณะเสียงศีล : “อาตมา รู้สึกว่าน้ำท่วมครั้งนี้เป็นอะไรที่มันน่ากลัวมากเลยนะเท่าที่อาตมาจำได้ในชีวิตที่อยู่กับบ้านตั้งแต่เล็กจนโต จำได้ว่า น้ำท่วมมาก ๒ ครั้งคือปีพ.ศ.๒๕๒๓ และปี ๒๕๔๕ ก็ถือว่าน้ำท่วมมากแต่เทียบกับครั้งนี้แล้ว มันคนละเรื่องกันเลย เพราะท่วมมากและท่วมนานเป็นเดือนระดับน้ำสูง ๒ เมตรกว่า พายเรือในบ้านได้เลย ทำความเสียหายประมาณไม่ได้เลย”

ถาม : “ในศูนย์ของชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน มีอะไรสูญเสียไปกับวิกฤติน้ำท่วมบ้างคะ”

สมณะ : “โอ้โฮ...อะไรที่อยู่ในศูนย์แทบจะเกลี้ยงเลย โดยเฉพาะต้นไม้ที่ปลูกไว้ตายเกลี้ยง กล้าไม้ที่ชำไว้ไม่น้อยก็ไม่เหลือเลยตลอดจนถึงจุลินทรีย์ที่หมักๆไว้ก็ลอยตามแรงน้ำไปเกือบหมด”

ถาม : “ถึงใหญ่ๆ ที่เห็นบรรจุน้ำหลายร้อยลิตร หรือเป็นพันลิตร น้ำยังสามารถพัดไปหรือคะ”

สมณะ : “อย่าลืมนะว่า น้ำหลากแรง

เชี่ยวมาก และอยู่ติดริมแม่น้ำ ฉะนั้นส่วนที่เหลือคือเราเอาเชือกผูกไว้ได้จึงเหลือ ไม่งั้นไปหมดเลย”

ถาม : “ชาวบ้านเขาคงเดือดร้อนมากเลยนะคะ”

สมณะ : “เขาเดือดร้อนมากเลยละ โดยเฉพาะชาวนาซึ่งปลูกข้าวกำลังจะได้เกี่ยวก็ถูกน้ำท่วมสูญเสียทั้งหมดเลย น้องชายอาตมาทำนา ๕๐ ไร่ได้เกี่ยวข้าวก่อนน้ำท่วมเพียงไม่กี่ไร่ ได้ข้าวมาแค่ ๒ ตันก็เอามาทำบุญที่งานมหาปวารณา ส่วนที่เหลือเกี่ยวไม่ทันก็จมน้ำหมด ส่วนชาวบ้านนอกจากนาไร่แล้ว พวกฟาร์มหมู ฟาร์มไก่ ก็ตายยกฟาร์ม เห็นสภาพแล้ว ก็ต้องถือว่าเป็นเรื่องของวิบากของมนุษย์ ที่ทำลายสิ่งแวดล้อมจนโลกมันแย่แล้ว ภัยธรรมชาติจึงรุนแรงในส่วนนี้อาตมาก็คงช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาในด้านให้กำลังใจว่าจะส่งหนังสือและเทปไปให้เขา และว่าจะไปเยี่ยมเขาด้วย”

ถาม : “ทางราชการได้เข้าไปช่วยบ้างไหมคะ?”

สมณะ : “เขาก็ช่วยเท่าที่เขาทำได้ มันไม่ทั่วถึงหรอก อีกอย่างภาวะน้ำท่วมมาก ๆ การสัญจรก็ลำบาก บ้านที่ถนนหนทางก็ยังไม่ค่อยดีเลย และภาวะวิกฤติของชาติก็มีปัญหาหลายระดับ ซึ่งรัฐบาลก็มีภาระหนัก อาตมาก็ได้ไปช่วยเรื่องกำลังใจ และมีของฝากเล็กๆน้อยๆ ตามอ้อมใจของชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนไปฝากเขา มีญาติธรรมบางท่าน

ก็ได้ทำบุญมาเล็กน้อย ก็ว่าจะไปซื้อเมล็ดพันธุ์ผักไปแจกชาวบ้านให้นำไปปลูกใหม่ ก็คงทำได้เท่านี้แหละนะ”

ความรู้สึกของผู้สื่อข่าว รู้สึกเห็นใจผู้ที่ได้รับผลกระทบในวิกฤตินี้ และอนุโมทนากับการทำงานของท่านเสียงศีล และทีมงานที่ท่านทำงานจริงจัง ต่อเนื่อง เห็นผลงานของท่านแล้วเราก็รู้สึกยินดีและที่น่ายินดีอย่างยิ่งก็คือ จากการทำงานเผยแผ่ธรรมะ ท่านได้ชาวบ้านที่ประพฤติตนสมกับเป็นชาวพุทธ คือ ถือศีล ๕ ละอบายมุข ไม่น้อยเลยนะคะ

๓) ถิ่นอ้อ รายงาน

มหาตมา คานธี

วันที่ ๑ ตุลาคม ของทุกปี เป็นวันผู้สูงอายุโลก ส่วนวันที่ ๒ ตุลาคมของทุกปี เป็นวันคล้ายวันเกิดของ “มหาตมา คานธี” (คนไทยมักเรียกว่า มหาตมะ คานธี ซึ่งเป็นคำเรียกขานที่ไม่ถูกต้อง : คำแนะนำโดย กรรณ กุศลาลัย ศิลปินแห่งชาติ)

มหาตมา คานธี เป็นขุนศึกแห่งหงสา เป็นนักรบที่ไม่ต้องใช้อาวุธ แต่ใช้ความดีเข้าต่อสู้กับฝ่ายศัตรู ได้แก่อังกฤษผู้ครองอำนาจเหนืออินเดียในสมัยนั้น ท่านเป็นผู้นำโดยไม่มีและไม่รับตำแหน่งเป็นผู้นำด้วยความสำนึกแห่งความรัก และความเห็นใจจนพาท่านไปสู่การรับใช้เพื่อนมนุษย์

ความศรัทธาในท่าน มหาตมา คานธี เป็นพลังร่วมรวมใจของคนอินเดียจำนวนมากให้ลุกขึ้นสู่อำนาจหน่วยเหนือ ด้วยจิตสำนึกในฐานะเพื่อนมนุษย์ ที่พึงปฏิบัติต่อเพื่อนมนุษย์ เป็นการต่อสู้ด้วยการไม่ต่อสู้

มุ่งใช้ความรักและความเมตตาเป็นอาวุธเอาชนะความรุนแรงเลวร้ายของฝ่ายตรงข้าม

มหาตมา คานธี เป็นผู้นำในการดำเนินชีวิตเรียบง่าย มกน้อย สันโดษ พึ่งตนเองอย่างแท้จริง

ท่านถือว่าการไม่บำรุงบำเรอตนเองให้เพลิดเพลีนกับวัตถุบรรดามันนั้น เป็นการขัดเกลากิเลส อันจะนำไปสู่การเสริมสร้างจิตใจที่มั่นคงแข็งแกร่ง มีใจที่พร้อมจะต่อสู้ฝ่าฟันภารกิจกู้ชาติอย่างองอาจ การปฏิบัติธรรมกับการปฏิบัติงานจึงเป็นเรื่องเดียวกัน การลดละกิเลสของตนคือการเพิ่มพลังทางใจอย่างแท้จริง และเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานโดยแท้

ความเป็นอยู่ของ มหาตมา คานธี แนบแน่นอยู่กับความศรัทธาในหลักธรรมและความเชื่อในพลังศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของท่านจะสวดมนต์อยู่เสมอ เป็นการประคองจิตของท่านให้เกาะติดอยู่กับสิ่งอันควรเคารพในศาสนาแม้จนถึงวินาทีสุดท้ายแห่งชีวิต หลังถูกลอบสังหาร ท่านก็ยังสวดมนต์บูชาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกระทั่งดับจิตไปด้วยความเมตตาต่อผู้ประทุษร้าย

มหาตมา คานธี มิได้เป็นนักบวช ท่านเป็นคนธรรมดาที่ไม่ธรรมดา ท่านถือพรหมจรรย์จนการมีความสัมพันธ์ทางเพศ แม้กับภรรยาของท่านเอง ตั้งแต่อายุ ๑๗ ปี จนถึงอายุ ๗๕ ปี (มรณกรรม) จากกล่าวได้ว่า มหาตมา คานธี เป็นนักบวชชาวบ้านที่ประพฤติพรหมจรรย์ยาวนานถึง ๕๘ พรรษา

วาจาสัตย์ เป็นวาจาสิทธิ์ คำพูดของมหาตมา คานธี มีคุณค่าทุกถ้อยคำ เพราะท่านมีหลักปฏิบัติในการควบคุมคำพูดก่อน

ปล่อยออกจากปาก ท่านจะใช้สติกำกับถ้อยคำทุกครั้ง

หากมีความรู้สึกก้ำกึ่งในใจว่า ควรพูดหรือไม่ควรพูด ท่านก็ตัดสินใจที่จะไม่พูด โดยปรกติท่านจะถือพรต งดพูดทุกวันจันทร์ แม้จะมีเรื่องราวสำคัญปานใด ท่านก็จะไม่พูด แต่ท่านจะใช้การเขียนแทน ในการประชุมพิเศษที่เกี่ยวข้องกับอนาคตประเทศอินเดีย ท่านก็ไม่อนุโลมที่จะเปิดปากพูดในวันจันทร์ ขอแสดงความเคารพ บูชา ศรัทธา

นับถือ มหาตมา คานธี มหาบุรุษของโลก ผู้ล่วงลับไปนานแล้ว แต่ความดีของท่านยังสดใสน่าชื่นชม ในความทรงจำเป็นอาจิม

ความดีไม่มีวันตาย ความหมายไม่มีวันหมด ความสดไม่มีวันสิ้น ความเคยชินไม่มีวันสร้างชา ขอเชิญรับแจกหนังสือ “อมตวาจา มหาตมา คานธี” เมื่อบูชาความดีของท่าน ได้ที่โทรสาร ๐-๒๗๓๓-๕๕๕๕ * ท่านจันทร์ (นสพ.คมชัดลึก ๑๓.๑๑.๕๕)

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เข้มขุนแวตตาให้จิตใจ

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๕๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔
สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๕๒ ถ.ยานพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒
สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิลด ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

ต่อจากหน้า ๑

มหาปวารณา

สงฆ์ก็เป็นบรรยากาศที่ถ้อยถ้อยอาศัยกัน มีพ่อท่านคอยมาเจาะลึก บรรยากาศอบอุ่น ลักษณะพิเศษปีนี้คือ มีลักษณะสมณะลอยตัวคือแล้วแต่หมู่หรือผู้บริหารจะเลือก นี่เป็นพัฒนาการส่วนหนึ่งที่เด่นชัดมากในปีนี้ ใจคำว่าพลีชีพ คือแล้วแต่จะไปไหนก็ได้

กิจกรรมของฆราวาส ดูแล้วก็มีงานทั้งกว้างทั้งลึก เห็นว่าหลายคนก็ตื่นตัว บางคนยังลังเล แต่ในส่วนตื่นตัวเขาเห็นประโยชน์ในการที่จะทุ่มเทอะไรหลายอย่างให้กับบางจุด ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่พ่อท่านโฟกัสลงไป มันเป็นพัฒนาการของจิตวิญญูณที่เขาเห็นความสำคัญในความสำคัญ ซึ่งเขาจะไม่เอาส่วนเล็กมาเป็นส่วนใหญ่ เขาจะเป็นหัวทอกตรงนี้ ลักษณะนี้เป็นคุณธรรมพิเศษของฆราวาส ก็ชื่นชมที่เขาวิญญูณที่แหลมลึก มีอะไรหลายอย่างที่เขาต้องการไกล ไม่ได้มองแค่ประโยชน์ตนประโยชน์ครอบครัว แต่มองเห็นแก่ประโยชน์ของสังคม จิตวิญญูณของคนกลุ่มนี้หรือคนที่กำลังพัฒนามาจุดนี้ อาตมาว่าเป็นเรื่องที่น่ายกย่อง”

สิกขมาตุสร้างฝืน อโศกตระกูล พุทธสถานราชธานีอโศก

“งานบุญ ครั้งนี้เป็นงานสองงานผนวกกัน คืองานมหาปวารณาและงานฉลองของชุมชนปฐมอโศก การปวารณาถือว่าเป็นการบอกกล่าวรอบปี ในส่วนของสิกขมาตุหลังจากงานฉลองเสร็จสิ้นก็จะมีกิจกรรมปวารณาสองวัน

ลักษณะของงานในอดีตและปัจจุบันโดยเนื้อหาจะยังเหมือนเดิม แต่โดยสภาพที่เปลี่ยนแปลงไป แนวร่วม พี่น้องที่เข้ามาร่วม เปลี่ยนไป หลากๆคนพัฒนาขึ้น สมัยก่อนญาติธรรมมาใหม่ๆ เพิ่งมารู้จักกันจะดูเป็นคนใหม่มาร่วมงาน แต่เมื่อถึงวันนี้หลายคนก็มาเป็นชาวอโศกเต็มตัว ดูสภาพแล้วคนก็ยังมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เพียงแต่ว่าเป็นคนในเสียส่วนใหญ่ จะเห็นได้จากฟังธรรมกันเต็มศาลา

สมณะชาวอโศกเข้าพิธีมหาปวารณาจำนวน ๑๐๑ รูปจากจำนวน ๑๐๕ รูป กิจกรรมมหาปวารณาของหมู่สงฆ์ เริ่มวันที่ ๓ พ.ย. เวลา ๐๓.๓๐-๒๐.๐๐ น. และวันที่ ๔ พ.ย. เวลา ๐๓.๓๐-๐๗.๕๐ น. ปีนี้เกิดคณะเอภากระสงฆ์(ภคส.) โดยมีสมณะผืนฟ้าอนุตตรโร, สมณะมันแจ้ พุทธชาติ, สมณะถ่องแท้ วินยธโร, สมณะชาบซึ้ง สิริเตโช และสมณะฟ้าไท สมชาติโก เป็นคณะ ภคส.

กิจกรรมฆราวาสเริ่มในวันที่ ๔ พ.ย. หลังจากพิธีมหาปวารณาของหมู่สงฆ์เสร็จสิ้นรายการทำวัตรเช้า ฟังธรรมโลกุตระจากพ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์ ในเช้าวันที่ ๕ พ.ย. และวันที่ ๗ พ.ย. นอกจากนี้ฟังการชี้ทางเถื่อนฐาน ปรับทิวทัศน์ให้ทันต่อเหตุการณ์ของสังคมอโศกยุคปัจจุบัน จากสิกขมาตุกล้าข้ามฝืน อโศกตระกูล และ สมณะบินบนอิริจิตโต ในเช้าวันที่ ๖ พ.ย. ช่วงก่อนฉันฟังรายละเอียดของ ๓ ท. อันตรายคือ ท.เทคโนโลยี ท.ท่องเที่ยว และ ท.ทิว และชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งดำเนินการที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจากพ่อท่าน สมณะโพธิรักษ์

การประชุมมีทั้งในศาลาฟังธรรม และที่หอประชุมชาวบ้าน วันที่ ๕ พ.ย. ช่วงเช้าประชุมเตรียมงานปีใหม่, ช่วงบ่ายประชุมเรื่องการถวายข้าวอินทรีย์ แต่ในหลวง โดยมีคณะกรรมการดำเนินงานถวายข้าวอินทรีย์มาร่วมด้วยคือ อ.วิวัฒน์ ศัลยกำธร รองประธานกรรมการมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ, รองฯ เอ็นนู ชื่อสุวรรณ, คุณทองเหมาะแจ่มแจ้, คุณเบญรัตน์ อนันต์พงษ์สุข

คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ สมณะเสียงศีลชาตวโร โดยมีคุณสุทธิพันธ์ จันทระ เป็นผู้ดำเนินฯ

วันที่ ๖ พ.ย.ช่วงเช้าประชุมสถาบันบุญนิยม ช่วงบ่ายประชุมเตรียมการดำเนินงานชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีและเตรียมการไปร่วมงานพิธีถวายข้าวอินทรีย์พื้นที่พื้นเมืองในวันที่ ๒-๓ ธ.ค. ที่สนามหลวง กทม.

หลังจากรายการประชุมเสร็จสิ้นลง ผ่อนคลายกับรายการสูญญิต-โพธิ เวลา ๑ ชั่วโมงที่พ่อท่านให้โอกาสแก่ลูกๆ จับฉลาก รับรางวัล เป็นรายการที่คึกคักได้รับความสนใจทุกวัน ตั้งแต่วันที่ ๔-๖ พ.ย. เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น. โดยเฉพาะวันที่ ๖ พ.ย. เพิ่มเวลาเป็น ๑ ชั่วโมงครึ่งและมีรางวัลใหญ่ บ้านพร้อมที่ดิน ในหมู่บ้านศิระอโศก รายการภาคค่ำ ชมการแสดงบนเวทีธรรมชาติ

พิธีกรรมพิเศษ ในเวลา ๐๗.๐๗ น. ของวันที่ ๗ พ.ย. คือ พิธีบรรจุตลับพระธาตุทองคำ ในพระอุณาโลมของพระพุทธรูปกสิกรรมนิมิต จำนวน ๘ องค์ และจับฉลากเพื่อนำไปประดิษฐาน ณ พุทธสถานและสังฆสถานต่างๆ

พระพุทธรูปกสิกรรมนิมิต เป็นพระพุทธรูปหินสลักปางตรีลักษณ์ (ลักษณะ ๓ ประการ) คือ ๑.โลกุตระคือจิตบรรลุมรรคอยู่เหนือโลกีย์

จิตนั้นหลุดพ้นความเป็นทาส ลาก ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ทั้งในสุขด้าน“กาม” และในสุขด้าน “อัตตา”

๒.โลกวิทู คือ รู้เท่าทันโลกีย์ รู้แจ้งจริงในความเป็นโลกีย์ ที่ตนเคยตกเป็นทาส และปฏิบัติจนสามารถบรรลุมรรค มีจิตโลกุตระ อยู่เหนือสิ่งที่ตนเคยเป็นทาสได้ถาวร

๓.โลกานุกัมปา คือ ความเอ็นดูต่อสัตว์โลก มีจิตเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ความเกื้อกูลต่อมวลมนุษยโลก ช่วยคนให้พ้นทุกข์อริยสัจ

ญาติธรรมที่ไปร่วมงานบุญครั้งนี้ อิ่มอร่อยกับเมนูอาหารหลากหลาย ที่โรงครัว และโรงบุญอาหารมังสวิรัต บริเวณถนนระหว่างตึกศาลาถางจนถึงหน้าโรงครัว ซึ่งชุมชนชาวอโศกจากจังหวัดต่างๆ ร่วมใจกันทำอาหารบริการ โรงบุญเปิดเวลา ๐๗.๐๐-๐๕.๐๐ และ ๑๑.๐๐-๑๕.๐๐ น.

โรงบุญปฐมอโศกแจกบุญอินทรีย์ให้กับพี่น้องชาวอโศกเป็นของฝากก่อนเดินทางกลับ

ความรู้สึกลึกของผู้ร่วมงานครั้งนี้

สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร พุทธสถานศาลาอโศก จ.นครสวรรค์

“ความหมายของมหาปวารณาโดยง่ายๆ ก็คือการรู้จักยอม หรือสำนวนของท่านพุทธทาสคือ รู้จักหุบปาก เพราะคนเราส่วนใหญ่มีจะจะมีเหตุมีผลในการโต้แย้ง อังอะไรต่างๆ นานา ฉะนั้นวันมหาปวารณาก็คือวันหยุด ลองหยุดฟังให้เป็น แล้วเราจะเจริญ ถ้าใครทำตรงนี้ได้ ก็จะเป็นคนเจริญ

รู้สึกว่างานมหาปวารณาลงตัวขึ้นเรื่อยๆ เพราะเรื่องต่างๆ ที่นำมาวิเคราะห์เจาะลึกก็ลงตัว ปัญหาต่างๆ ก็เบาลง มีอะไรหลายอย่างก็คุยกันง่าย ในขบวนการ

วัฒนธรรม ➡
โรงบุญของชาวอโศก “ผู้ให้ให้ผู้รับ” ยังคงปฏิบัติสืบต่อกันมาอย่างน่าจดจำ

ส่วนคนที่ใส่บาตรก็จะเป็นญาติของญาติธรรม คนกลุ่มนี้แต่ก่อนเขาไม่เอาโศกเลย แต่ช่วงนี้เขาก็เข้ามาใกล้ ก็รู้สึกว่าเป็นบรรยากาศที่ดี แน่นในมากขึ้น

การที่มีงานเพิ่มมากขึ้นทำให้อโศกหูกว่างตาไกลขึ้น ไม่ใช่แค่ปฏิบัติธรรม ทำให้ตัวเองสงบเฉยๆ แต่ตอนนี้โศกรู้จักห่วงผู้อื่น รู้ว่าชาวบ้านเขาเดือดร้อนจะช่วยเขาได้อย่างไร การประชุมก็จะพูดคุยเรื่องช่วยผู้อื่นและการร่วมมือกัน ประทับใจกิจกรรมมงคล ๓๘ เห็น ว่าญาติธรรมพอปฏิบัติธรรมแล้ว การหวงสมบัติลดลง ตัดสินใจเร็วขึ้นในการบริจาคทานช่วยเหลือส่วนรวม เห็นว่าเป็นการพัฒนาการของญาติโยม”

นพ.แสนดิน จิตวงศันันท์ ฝ่ายสุขภาพ บุญนิยมปฐมอโศก จ.นครปฐม

“พี่น้องชาวปฐมอโศกเตรียมงานกันมานาน เพราะเรารู้ว่าพอเสร็จจากงานเทศกาลอาหารเขาก็เข้าสู่สนามมหาปวารณา เราจึงเลื่อนการเปิดเทอมของเด็กนักเรียนเร็วขึ้น เตรียมงานมาหลายอาทิตย์ ทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะต้อนรับญาติพี่น้องทั่วประเทศ

กิจกรรมสุขภาพบุญนิยมช่วงก่อนงานวันที่ ๓๑ ต.ค. - ๓ พ.ย. คุณหมอเหมือนพรจากเชียงใหม่ ได้มาจัดคอร์ส เขียวตา แซ่เท้า นวดเท้า พอกเท้าให้สมณะ ลิกขมาตุ นอกจากนี้ หมอเขียว(ใจเพชร)มาจัดกระดูกและให้คำปรึกษา มีอาหารสุขภาพ

ในช่วงงานมหาปวารณาวันที่ ๔ พ.ย. มูลนิธิธอิจักได้หวั่นสาขาประเทศไทยร่วมกับโรงพยาบาลบ้านแพ้ว ได้นำจักษุแพทย์มาตรวจรักษาตาต่อกระจก คัดคนที่ตาต่อกระจกและนัดผ่าในวันที่ ๖ บริการทั้งญาติธรรมและประชาชนทั่วไป รวมคนที่มารับบริการประมาณ ๕๕๐ คน เป็นการรักษาและผ่าตัดให้ฟรี เจ้าหน้าที่ลือจิมประมาณ ๔๐ กว่าคน

ประทับใจพ่อท่านเทศน์ให้พวกเราฟังหลายชั่วโมง และมีเกมสุญญต-โพธิ ให้

พวกเราได้เบิกบานสนุกสนาน

งานของพวกเรากว้างขึ้นแต่พวกเราก็มีแก่นมีแกนและจัดสรรเพิ่มงานอีกวัน ก็ทำให้ไม่เหนื่อยเกินไป งานเยอะก็ต้องหมุนรอบและจัดสรรเวลาเพิ่มสมรรถภาพ ชาวอโศกไม่ค่อยเพิ่มจำนวนแต่เราต้องเพิ่มสมรรถภาพ”

คุณซึ่งบุญ บูรณกิตติ ญาติธรรมร้อยเอ็ด

“เห็นคนที่มาอยู่วัดมีการพัฒนาในทางที่ดี ฉะนั้นเคยอยู่ที่ปฐมอโศกและกลับไปอยู่บ้าน กลับมาครั้งนี้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งสถานที่ สภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป วัดดูมีมากขึ้น และคนก็ให้การต้อนรับดีเหมือนเดิม เวทีแสดงภาคค่ำก็ทำให้ได้จิตวิญญาณ มีการผ่อนคลายในงานมีทั้งธรรมะและการประชุม เห็นพ่อท่านเน้นเรื่องความศรัทธาในหมู่พวกเราประทับใจมาก ตั้งจิตว่าจะต้องรีบเคลียร์งานที่บ้าน เพื่อเข้ามาร่วมทำบุญในวัดมาร่วมงานแล้วมีกำลังใจ คนทำงานข้างนอกอย่าห่างจากหมู่กลุ่ม ถ้ามีงานสำคัญจะต้องมาตลอด เพราะจะทำให้มีกำลังขึ้นเหมือนมาซัดเบตเตอร์ งานนี้ได้ช่วยอยู่ในโรงบุญร้านส้มตำ บรรยากาศโรงบุญดีมาก”

คุณธารเพียร หอมจันทร์ ภูผาฟ้า น้ำจ.เชียงใหม่

“สามสิบกว่าปีชาวอโศกมีพระพุทธรูปไว้สักการะประจำพุทธสถานต่างๆ การมีพระพุทธรูปเป็นเรื่องดี ชาวอโศกจะได้มีตัวแทนพระพุทธรูปไว้กราบไหว้ มีความอ่อนน้อม มีความศรัทธาและเปลี่ยนทีฐิมากราบไหว้ระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอที่พ่อท่านสอน ไม่กราบไหว้พระพุทธรูปแบบเทวนิยม

ชาวอโศกมีงานเยอะขึ้น รู้สึกว่าเราต้องเพิ่มความสามารถ เพิ่มสมรรถนะของตัวเองให้แข็งแรงขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นสิ่งที่ดีที่มีการเอื้อกว้างออกสู่สังคม เป็นการเปิดโอกาสให้คนอื่นและก็เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เราต้องเพิ่มความแข็งแรงให้ตัวเองด้วย เพื่อยืนยันการปฏิบัติธรรมของพุทธศาสนา”

คุณฝั่งบุญ ชาวหินฟ้า ราชธานีอโศก

จ.อุบลราชธานี

“การประชุมปีนี้ได้ฉันเห็นว่าเป็นความเจริญของชาวอโศก เนื่องจากการขยายตัวของชาวอโศกออกสู่สังคมรอบกว้าง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องคุยกันในรายละเอียดหลายแง่หลายมุม การประชุมมากเป็นเรื่องของการพัฒนา ขบวนการที่ใหญ่ขึ้น เรื่องมากขึ้นจึงเป็นความจำเป็น

บรรยากาศของการประชุมมีทิศทางที่ลึกซึ้ง คุยกันในแนวลึกได้มาก เรื่องข้อบกพร่องข้ามพุทธสถาน สามารถเจาะว่าเราทุกบ้านเป็นลูกพ่อเดียวกันเป็นพี่น้องกัน สามารถออกชี้แนะข้อผิดพลาดกันได้

การประชุมเตรียมงานที่จะเกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ มีการตกลงในการที่จะลงพื้นที่ การประชุมล่าสุดของเย็นวันที่ ๖ ในการเตรียมไปลงพื้นที่ ของผู้ที่จะลงพื้นที่ มีข้อสรุปว่า เกิดปีติ ได้กำลังใจร่วมกันตรงที่ว่าชาวอโศกรวมตัวกันมานานแล้ว ครั้งนี้เป็นการทำงานร่วมกัน ทุกคนประทับใจ ทุกคนมั่นใจและเชื่อมั่นว่าเป็นไปได้แน่นอน

กิจกรรมที่จะไปแจกข้าวเป็นพระราชกุศล ฉะนั้นประทับใจในบรรยากาศการประชุมคือ แม้ทุกคนจะมาเป็นคนมุ่งมาจวน แต่ในการมุ่งมาจวนก็จะเป็นผู้ให้ เราเป็นชาวนาเป็นกรรมกรแต่ละแบ่งปัน เจตนาชัดเจนคือ เราทุกคนมาประชุมกันเพื่อจะแจก มาแบ่งปัน จริงๆ แล้วความหมายของความพอเพียงที่ลึกซึ้งคือเราต้องเป็นผู้ให้ ผู้แบ่งปันให้กับสังคม

การชูประเด็นของชาวอโศกในรอบนี้ ชูการให้ การเกื้อกูล การที่จะไปอ่อนน้อมถ่อมตน การที่จะไปเป็นผู้รับใช้ รู้สึกว่าเป็นนโยบายที่พ่อท่านให้มา และลูกๆ ทั้งหลายได้ตอบรับทำอย่างไรเราจะเป็นผู้รับใช้ ผู้ที่เสียสละให้กับสังคมได้มากที่สุด”

คุณสุรางรัตน์ กิรติกรพิสุทธิ์ ทักษิณอโศก จ.ตรัง

“พ่อท่านมีวิสัยทัศน์กว้างไกล ถ้าพ่อท่านคิดอะไร ฉันทันจะมั่นใจว่าถูกต้องแล้ว ท่านนำพาในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะว่าในแต่ละยุคแต่ละสมัยมันต่างกัน ฉะนั้นพ่อท่านก็จะเห็นถึงความเหมาะสมว่า ยุคนี้อะไรจะเกิดอะไร พาลูกๆ ไปทางไหน พ่อกว้างไกลบางทีคนบางคนอาจจะคิดไม่ถึงในสิ่งที่พ่อพาทำ

การทำงานมากทำให้เราเห็นกับการปฏิบัติธรรม แต่เมื่อพ่อเห็นว่ามันมีความจำเป็น ถึงรอบแล้ว ต้องเชิญเราเพื่อเอามิตร มันต้องช่วยกัน คิดว่าถ้าพ่อไปทิศทางใดเราก็สมควรคิดมากให้เหนื่อยอีก เพราะการงานก็เหนื่อยอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าเราก็ต้องมาจัดการกับตัวเองตรงที่การเป็นนักปฏิบัติธรรม ที่จะต้องเกี่ยวตัวเอง หมายความว่าทำทั้งงานในและงานนอก เกี่ยวที่ตัวเรา และก็พร้อมที่จะเคลื่อนตัวไปกับหมู่”.

๘ คืบสู่เหย้าฯ ต่อจากหน้า ๑

๑๑ พ.ย. ๒๕๕๕ เวลา ๑๑.๐๐ น. บรรยากาศอันอบอุ่นได้เริ่มขึ้น คณะครู-ศิษย์เก่า-ศิษย์ปัจจุบันทยอยมาลงทะเลเบียน รับป้ายชื่อ และถ่ายรูป บริเวณใต้โบสถ์ แล้วไปกราบสมณะ ลิกขมาตุที่รอดอนรับ พุดคุยถามสารทุกข์สุกดิบเรื่องราวของชีวิตทั้งในอดีตและปัจจุบัน บ้างก็ช่วยกันเตรียมของที่ระลึกซึ่งเป็นภาพถ่ายของพ่อท่าน พร้อมกับโศกธรรมในปีนี้ คนทำชั่วได้ยิ่งกว่าสัตว์ ก็เพราะศึกษามากกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดกิเลส เคลือบพลาสติกมอมแต่ผู้มาลงทะเลเบียนทุกท่าน ส่วนใครที่ยังไม่รับประทานอาหาร ก็มีถ้วยเดียวราดหน้าร้อนๆ พร้อมน้ำเสาวรสจากฝีมือผู้ปกครองพุทธธรรมรอไว้บริการ

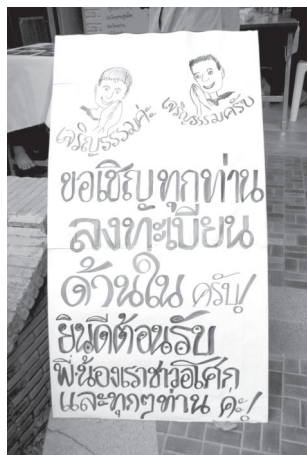
๑๕.๐๐ น. หลังจากทุกคนมาพักพร้อมกันพอสมควรแล้ว รายการเปิดงานได้เริ่มขึ้น บริเวณศาลา โดยสมณะลิกขมาตุ แต่ละรูปที่มาร่วมช่วยสอนพุทธธรรมมาตั้งแต่เริ่มแรกเมื่อปี ๒๕๒๓ จนถึงปัจจุบัน ได้บอกเล่ารำลึกถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่ซ้อบริสุทธิ์และชุกชวนตามประสาเด็กของบรรดาศิษย์เก่าพุทธธรรมแต่ละรุ่น ที่ยังคงตราตรึงอยู่ในความทรงจำ ซึ่งแต่ละท่านได้ช่วยกันหลอหลอมจนมาเป็นคนดีของสังคม แม้แต่สมณะเสียงสีด ชาตวโร ก็ยังอดส่ายปลีกเวลามาร่วมรำลึกในครั้งนี้อย่างดี โดยมีสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาติ ดำเนินรายการ

ต่อจากนั้นเป็นกิจกรรมสัมพันธ์พี่น้องๆ ร่วมกันนั่งล้อมวงแนะนำตัวเอง ใครเป็นใครหลายปีผ่านไป เป็นอย่างไรกันบ้าง จากกันไปนานก็เล่าขานสู่กันฟัง เสรีจายการนี้มีมือเย็นเมฆแดด ส้มตำ ชุปหน่อไม้ รอไว้บริการอีกหนึ่งรอบ

เมื่ออ้อมท้องถ้วนทั่วกันแล้ว ก็ร่วมชมย้อนรอยอดีตพุทธธรรม ภาพเหตุการณ์ในอดีต การเรียน การสอน กิจกรรมเพื่อสังคม ในรั้วพุทธธรรม ๒๖ ปีผ่านไป ได้หล่อหลอมอะไรให้ชาวพุทธธรรมกันบ้าง หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มพบสมณะ ลิกขมาตุบริเวณใต้ศาลา พุดคุย เรื่องราวชีวิต ข้อคิดและคำถาม

๑๕.๓๐ น. พ่อท่านเมตตาลงมาเอื้อโอบอุ้มกับชาวพุทธธรรม ช่วงหลังพ่อท่านจับฉลากรายชื่อผู้โชคดีที่มาร่วมงาน ๓ ท่าน รับภาพถ่ายพ่อท่านภาพใหญ่พร้อมโศกธรรมและลายเซ็นได้ ใส่กรอบสวยงาม ซึ่งผู้โชคดี ๓ ท่านได้แก่ ครูใจเพ็ญ อโศกตระกูล, ครูสีลขวัญ ชาวหินฟ้า และศิษย์เก่าพุทธธรรม น.ส.เหนือไผ่ฝน ไทยทัตกุล เสรีแล้วถ้าภาพร่วมกันกับพ่อท่าน สมณะ และลิกขมาตุ

ต่อจากนั้นเป็นรายการเทียนน้อย นั่งล้อมวงกันอีกครั้ง ไฟทุกดวงได้ดับลง แล้วแสงเทียนจากชาวพุทธธรรมค่อยๆสว่างขึ้น จนครบทุกคน อธิษฐานจิตที่จะทำความดีร่วมกัน ความดีเปรียบเหมือนแสงเทียนของแต่ละคน หากพวกเรามารวมกัน ความสว่างย่อมมีมากขึ้น พลังของความดีก็จะยิ่งมากขึ้นเช่นกัน (อ่านต่อหน้า ๑๐)

จากใจผู้รักอหิงสา

คุณพลั้งใจ ธาตุบุญนิยม สีมอโศก (๒๘ มี.ค.๒๕๔๘) “เอกสารที่ทางกองทัพธรรมทำขึ้นมามีจำนวนมาก เราตั้งใจแจกที่เห็นที่เห็นว่า การกระจายสู่ประชาชนจะเป็นไปได้น้อย จึงหาคนมาช่วยแจกตามทางเข้าประตู

เมื่อวันที่ ๒๓ มี.ค.ได้แจกเอกสารประมาณแสนหนึ่งหมื่นแผ่นที่ถึงมือประชาชน วันที่ ๒๔ ได้ขออนุญาตพ่อท่านไปแจกที่สนามหลวงเป็นงานปราศรัยของพรรคประชาธิปัตย์ ขนไปเต็มคันรถหกล้อแบ่งงานกันไปที่โรงแรมรัตนโกสินทร์ ศาลฎีกา วัดพระแก้ว มุมท่าพระจันทร์และมุมธรรมศาสตร์ หนังสือที่แจกหยุดระบอบทักษิณ ล้างระบอบทักษิณ เอาไปแจกหมด แต่เหลือเฉพาะใบปลิวที่ไม่จบแน่ๆ ถ้าพ่อแม่ไม่ออกมาช่วย ได้ไปแจกพันธมิตรก็ไปช่วย ช่วยโฆษณาเป็นประชาชนที่กรุงเทพฯ ที่เขาเคยเห็นเรา นอนดึกเพื่อแจกให้หมด ทีมที่รับผิดชอบร่วมกัน ๑.ทีมภูผาฟ้าหน้า แม่ทองธรรม ๒.ทีมคุณใจกลั่น ๓.ทีมอาโก้ ๔.ทีมคุณจงจน และทีมดิฉัน ในวันที่ ๒๖ มี.ค.พันธมิตรฯ เคลื่อนขบวนไปสยามพารากอน ไปแจกหนังสือเรลาคืออะไร การที่เราเข้าไปถึงประชาชนเป็นเหมือนการสำรวจทำ โพลล์ว่า คนสนใจมากน้อยเท่าไร กิจกรรมวันที่ ๒๖ มี.ค. มีผู้ร่วมครั้ง คน ใน ปราศรัย และ มี ตามและ เรเปิดท้าย จาก

เป็นคนชั้นกลาง เป็นนักธุรกิจ ไปแจกที่สยามพารากอน แล้วไปที่เซนทรัลเวิลด์ วิศวกรใหญ่และผู้จัดการออกมารับเลย เขาว่าพวกเขาอยู่แถวหน้า วันที่ไปสดข. เราไปแจกแถวสยามพารากอน ก่อนไปตามจุดต่างๆ ซึ่งอยู่ติดกับสดข. มีบางคนเจอคนด่าบ้างแต่เนิ่นๆ เมื่อแจกเสร็จก็ไปสดข. วันนั้นเอาไปประมาณหมื่นหนึ่ง ได้อาแจกตำรวจ ด้วยความอ่อนน้อม และรอยยิ้ม รู้สึกว่าตำรวจก็เป็นมิตรกับเรา ทั้งตำรวจในเครื่องแบบและนอกเครื่องแบบ ประทับใจที่ว่าถ้าเราไม่ออกไปจะไม่เจอโจทย์ ทำให้เราได้ใช้ปัญญา ได้ฝึกใจเย็น ปกติเป็นคนไม่ค่อยยิ้ม และเกร็งเครียด แต่การแจกเอกสารต้องยิ้มก่อน ที่ไปแจกตำรวจเห็นได้ชัดจากที่เขาไม่ทำท่าขึงขัง แต่พอเรายิ้มให้เขา และไหว้เขาอย่างจริงใจ เขาก็ยิ้มและรับหนังสือจากเรา เขากำลังทำหน้าที่เป็นร้อยๆ นาย ใจเรานิ่งเราสงบเราเข้าใจ เบิกบานร่าเริง เจออะไรก็ธรรมวิจยได้ทัน วันที่ ๒๕ มี.ค. ช่วงเวลาประมาณหนึ่งทุ่ม ได้ไปแจกที่สยามเซ็นเตอร์ นำหนังสือล้างระบอบทักษิณไปห้าพันเล่ม หยุดระบอบทักษิณของอาจารย์แก้วสรร ๓,๐๐๐ เล่ม และซีดีไป ๑,๓๐๐ ชุด คนกรกัณมาจับ เจอคนได้เขาขายของอยู่ในห้าง เขาก็มาช่วยแจก นักเรียนมาขอเยอะเพราะย่านนั้นเป็นย่านวัยรุ่น ย่านที่เขาไม่ได้มาชุมนุมกับเรา เราก็นำสื่อไปให้เขา เขาตอบรับได้ดี โดยเฉพาะจะมีคนขอผ้าโพกหัว ร้านต่างๆ ก็เปิดออกมาขอ ไปชั้น ๔ เขาปรบมือให้เพราะเราใส่ชุดอโศก ผูกผ้าโพกหัวและผ้าพันคอ เขาซื้อน้ำให้ดื่มต้อนรับอย่างดี ซึ่งไปบางที่ก็โดนด่า แต่ก็รับหนังสือ คนที่เขาเห็นโดนด่าเขาก็มาช่วยแจก ก็เป็นโพลล์จริงๆว่า ประชาชนเขาเห็นด้วยกับพันธมิตรฯ ๘๐%ต้อนรับเรา ๕%ด่าเรา และอีก ๕% เขาไม่เอากับเรา ไม่สนใจ เป็นการปฏิบัติธรรมแบบอหิงสา เราเจออะไรก็แล้วแต่ เราจะทำใจเราให้หนึ่ง...

หลังจากไปแจกเอกสารทุกครั้งทีมงานจะร่วมกันสรุปงานกับสมณะ-สิกขมาตุ ได้ปัญญาสมโภชจริงๆ หนังสือเรลาคืออะไร จำนวน ๘,๐๐๐ ฉบับ ก่อนแจกต้องเตรียมก่อน หากคนช่วยจัด นอกจากนี้ช่วยขายสื่อ มีคนที่ซื้อไปฟังแล้วกลับมาสอบถามเรื่องการปฏิบัติธรรม เป็นโอกาสดีที่คนข้างนอกมาสนใจธรรมะ...”

❖ สนทนา ❖ ต่อจากหน้า ๑๒

จากสาเหตุการตีแผ่ เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจปฏิบัติให้วัดทุกแห่งในโคราชเป็นสถานที่ปลอดเหล้าภายใน ๓ ปี เป็นศูนย์รวมแห่งคุณความดีและคุณธรรมเพื่อปลูกกระแสชุมชนรอบวัดให้เกิดความคิดร่วมมรรรงค์และขยายความคิดให้ชุมชนข้างเคียงสมัครใจเข้าร่วมโครงการต่อไป

สำหรับขั้นตอนการดำเนินงานโครงการประกอบด้วย การประชุมผู้ร่วมดำเนินโครงการเพื่อกำหนดนโยบายและกฎเกณฑ์ตัวชี้วัด เขียนโครงการเป็นแนวทางดำเนินงานเพื่อสื่อสารความร่วมมือและหางบประมาณในการดำเนินงานต่อไป จัดตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย ฝ่ายอำนวยการ, ฝ่ายดำเนินงาน และคณะกรรมการ ประเมินผลโครงการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้วัดและประชาชนทราบและร่วมดำเนินโครงการ อาทิ สื่อวิทยุโทรทัศน์, สิ่งพิมพ์, ป้ายคัดเอาต์ และเว็บไซต์ อินเทอร์เน็ต (www.buddhistkorat.go.th) ซึ่งมีระยะเวลาในการดำเนินโครงการ ๓ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๐ สำหรับเป้าหมายคือทุกวัดที่ไม่ใช่วัดร้างโดยจำนวนฐานข้อมูลตัวเลขวัดที่มีอยู่จำนวน ๒,๕๕๒ วัด

ทั้งนี้ เป้าหมายวัดที่สมัครเข้าร่วมโครงการ ช่วงปีที่ ๑ เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑,๐๐๐ วัด แต่มีวัดสมัครเข้าร่วมถึง ๑,๕๐๐ วัด, ช่วงปีที่ ๒ เดือนมกราคม-ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑,๐๐๐ วัด ปัจจุบันมีวัดสมัครเข้าร่วม ๒,๒๑๖ วัด และช่วงปีที่ ๓ เดือนมกราคม-ธันวาคม ๒๕๕๐ ทุกวัดที่ยังคงเหลือส่วนวัดที่สมัครเข้าร่วมโครงการจะได้รับป้ายเขียวรอบประเมินผลรับป้ายทอง

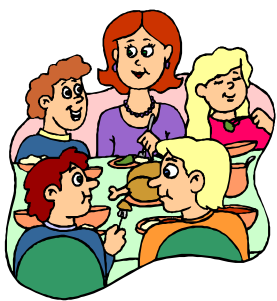
นอกจากนี้ยังมีโครงการหนุนเสริมเพื่อการขับเคลื่อนโครงการ ประกอบด้วย โครงการทอดกฐินปลอดเหล้าสามัคคีหนุนเสริมโครงการ, โครงการสงกรานต์นี้สนุกได้ไร้แอลกอฮอล์, โครงการตรวจเยี่ยมคณะสงฆ์และประชาชน.

(ไทยโพสต์ เอ็กซ์-ไซท์ ๓๑ ต.ค.- ๑ พ.ย. ๒๕๕๙)

เก็บเบี้ยใต้ถุนวัด

ใคร?...สำคัญ

คุณเห็นตัวหรือชื่อไม่ว่า ...คนเขานั่น... กายเห็นอะไรเป็นอะไรนั่น ขึ้นกับสายตาและสิ่งที่สัมผัสอยู่ในใจของคนที่มีมอง... หลายคนบอกว่า ผู้สังเกตได้ตรงมาก ไม่มีเพื่อนหรือชื่อใครสักคนที่เข้าใจตนเลย...ขอข้อละ... อย่างมองข้ามเพื่อนที่อยู่ใกล้สุดที่สนิทไปสิน่า... เพื่อนที่ใกล้ที่สุดของคุณมีตั้งแต่ ก.-ฮ. เขียวระนะ ขอยกตัวอย่างบางอักษรมมาฝากก็แล้วกันเช่น...

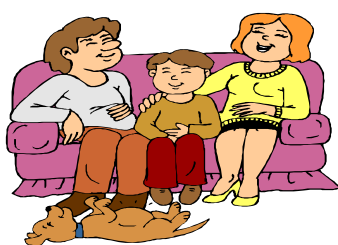
ก.- เก็บคุณไว้ในใจ

- ข.- เข้าใจคุณ
- ค.- คอยสนับสนุน
- ง.- ใจคุณเมื่อรู้ว่าเขาผิด
- จ.- จับมือคุณเมื่อคุณต้องก้าวข้ามสิ่งใจ
- ฉ.- เมยกกับควมมีใจซื่อของคุณ
- ช.- ชื่อสั้นดีต่อคุณ
- ญ.- ญาติดีกับคุณเสมอ
- ด.- เต็มใจข้างคุณ
- ต.- ติดตามข่าวความเคลื่อนไหวของคุณ
- ถ.- ใ้ตามทุกสิ่ง
- ท.- ทำให้ชีวิตคุณเปลี่ยนไป
- ธ.- ชัมชะมัมเมื่กับคุณ

- น.- นึกถือคุณ และนำชื่อในสายตาของคุณ
- บ.- นอกควมขงใจแก่คุณ
- ผ.- พายมือต่อจนจับคุณเสมอ
- ฝ.- ฝากพิพากษ์กับคุณ
- พ.- เพิ่มพลังให้แก่คุณ
- ฟ.- ฟังคุณ(แม้คุณจะพูดน้ำไหลไฟดับก็ตาม)
- ภ.- ภูมิใจในตัวของคุณ
- ม.- มอบสิ่งที่ดีแก่คุณ
- ย.- ยกโทษให้กับข้อผิดพลาดของคุณ
- ร.- ชักคุณที่เบื่ของคุณ
- ล.- สะอื้นต่อหน้าคนหมู่มากของคุณ
- ห.- เห็นคุณค่าของคุณ
- อ.- อธิบายในสิ่งที่คุณไม่เข้าใจ

- ฮ.- เอ้อๆกับคุณได้ทุกเวลา เห็นมัยว่า...คุณมีเพื่อนมากมายจริงๆ เพื่อนที่สำคัญและเป็นเพื่อนคุณไปทุกหนทุกแห่ง ก็คือ.....
-ตัวคุณเอง....
- แห่ม!!...ก็คุณนั่นแหละที่เป็นเพื่อนคุณไปตลอดทั้งชีวิตกาล แต่...ไม่ว่าคุณจะไปอยู่กับตัวเองคนเดียวได้ตลอดกาลนี่นะ ไนเมื่ออยู่ยงต้องอยู่ร่วมกับใครสักคน เพียงแค่เพิ่มควมมีใจให้กับคนหน้าเดิมใกล้ๆตัว ที่เขาเห็นอยู่ทุกวันนี้แหละ ทั้งสมาชิกในครอบครัว เพื่อนฝูงญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงาน หรือแม้แต่เพื่อนร่วมโลก ก็ยังได้

อย่าลืม! ให้ควมสำคัญและใส่ใจคนใกล้ตัวบ้างละ ถ้าเพียงแค่คุณคิดแล้วทำ คิดดูสิว่า โลกนี้น่าอยู่และอบอุ่นมากขึ้นแค่ไหน

คนทำชั่วได้ยิ่งกว่าสัตว์ ก็พระ: ศึกษาภกกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดทิลา

ความข้างต้นนี้เป็นโสภกรรมของงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๕ นี้ และจะใช้เป็นโสภกรรมปีใหม่ด้วย เหตุปัจจัยที่ทำให้เกิดโสภกรรมนี้เข้าใจว่ามาจากสภาวการณ์ของสังคมโดยรวมในปัจจุบัน

คำว่า 'ปวารณา' จากหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ของท่านเจ้าคุณประยูร ปยุตโต ได้เรียบเรียงและอธิบายความบางส่วนไว้ดังนี้

ปวารณา ๑.ผมให้ขอ, เปิดโอกาสให้ขอ ๒. ขอมให้ว่ากล่าวตักเตือน, เปิดโอกาสให้ว่ากล่าวตักเตือน, ชื่อสังฆกรรมที่พระสงฆ์ทำในวันสุดท้ายแห่งการจำพรรษา คือ ในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เรียกว่า วันมหาปวารณา โดยภิกษุทุกรูปจะกล่าวปวารณา คือ เปิดโอกาสให้กันและกันว่ากล่าวตักเตือนได้ดังนี้ "สงฆมกนฺเต ปวาเรมิ, ทิฏฺฐเณวสุเตน วา ปริสภกข วา ; วทนฺตุ มํ, อายสมฺมนโต นุกมปํ อุพทาย ; ปสุสนฺโต ปฏิกฺกฤษฺสามิ. ทุติยมิ ป ญฺเเต สงฺฆํ ปวาเรมิ,.... ดติยมิ ป ญฺเเตสงฺฆํ ปวาเรมิ,...." แปลว่า "ข้าพเจ้าขอปวารณา께สงฆ์ ด้วยได้เห็นก็ตามด้วยได้ยินก็ตามด้วยได้ยินก็ตามด้วยนาระแวงสงสัยก็ตาม, ขอท่านผู้มีอายุทั้งหลายจงว่ากล่าวกะข้าพเจ้าด้วยอาศัยความหวังดีเอ็นดู, เมื่อข้าพเจ้ามองเห็นจักแก้ไข แม้ครั้งที่สอง... แม้ครั้งที่สาม..." (ภิกษุผู้มีพรรษาสูงสุดในที่ประชุมว่า อาวุโส แทน ญนฺเต)

สำหรับความโดยละเอียดเกี่ยวกับประเภทและวิธีการ ซึ่งมีภาษาบาลีและคำแปลอธิบายไว้ด้วย ผู้เขียนขอตัดข้ามผ่านผู้สนใจติดตามศึกษาเพิ่มเติมได้จากหนังสือดังกล่าวข้างต้นนี้

พระโดยทั่วไปจะปฏิบัติกันอย่างไร ผู้เขียนไม่ทราบในที่นี้ขอกล่าวเฉพาะหมู่สมณะชาวโสภ คำกล่าวปวารณาที่เป็นภาษาบาลีข้างต้นนั้น หมู่สมณะได้นำมาใช้ในวันออกพรรษา ถือเป็นพิธีกรรมการปวารณากันในแต่ละพุทธสถาน ส่วนการว่ากล่าวตักเตือนกันนั้น ก็ทำกันเป็นประจำอยู่แล้ว แม้ไม่ได้เข้าพรรษาหรือออกพรรษา โดยอาศัยวันอธิษฐานกรรมบ้าง วันปาติโมกข์บ้าง

ส่วนงานมหาปวารณาของหมู่สมณะชาวโสภ เป็นสังฆกรรมที่สมณะทุกรูปเข้าร่วมประชุม เว้นผู้อาวุสและผู้ชรา

เดิมกำหนดวันมหาปวารณา ในวันพฤหัสบดี-วันศุกร์ แรกของวันออกพรรษาไปแล้ว ต่อมาจึงเปลี่ยนมาใช้วันที่พ่อท่านฯได้บวชคือ ๗ พ.ย.เป็นสำคัญ อาจจะก่อนหรือหลังเล็กน้อยขึ้นอยู่กับปฏิทินของปี

นั้นๆเป็นอย่างไร โดยพยายามให้อยู่ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ เช่นปีนี้เริ่มวันที่ ๓ พ.ย.วันสุดท้ายของงานเป็นวันที่ ๗ พ.ย.๕๕

การกำหนดเอาวันที่ ๗ พ.ย.เป็นหลักของการจัดงาน ด้วยเหตุผลที่ต้องการตัดปัญหาในอนาคตที่อาจจะมีการคิดหาวันสำคัญเกี่ยวกับพ่อท่านฯ มาเป็นเหตุอ้างในการจัดงานตามพุทธสถานของตน

นับเป็นความสำเร็จของพ่อท่านฯ อย่างมาก ที่สามารถทำให้ชาวโสภไม่ได้ให้ความสำคัญกับวันเกิดหรือวันบวชของพ่อท่านฯ จึงไม่ได้ฉลองอะไรให้อีกเกริกพิเศษ หลายคนที่ลืมไปแล้ว ยิ่งคนรุ่นใหม่ก็ยิ่งไม่ได้ยินใครกล่าวถึง อย่างวันเกิด ๕ มิ.ย.ก็กลายเป็นงานโฮมไทม์ เป็นวันทำบุญหมู่บ้านชุมชนราชธานีโสภ และวันบวช ๗ พ.ย.ก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของงานมหาปวารณาไปแล้ว ปีนี้ไม่ได้ยินใครกล่าวถึงวันบวชของพ่อท่านฯ หลายคนกลับไปตั้งแต่วันที่ ๖ พ.ย.แล้ว

การประชุมมหาปวารณาของสมณะยุคแรกๆ ใช้เวลายาวนานมาก ๒ วันเต็มๆ ยังจะไม่จบได้โดยง่าย บางปีเลยไปถึงดึก นั่งกันหลังชดหลังแข็ง การประชุมในปีหลังๆ ได้ปรับเวลาให้เหลือวันครึ่ง ประเด็นเรื่องของศาสนพิธี ศาสนวัตถุ ไม่ได้มีมากอย่างยุคแรกๆ จะใช้เวลามากหน่อยก็เป็นเรื่องของศาสนบุคคล และการชุมนุมทรัพย์ อีกทั้งปีหลังๆ มานี้มีการประชุมองค์กรต่าง ๆ มาก การประชุมมหาปวารณาของสมณะจึงพยายามให้กระชับ

ปีนี้มีคณะเอภาระสงฆ์ (ภคส.) ซึ่งจะทำหน้าที่ พิจารณาเรื่องต่างๆ แทนพ่อท่านฯ และหมู่ใหญ่ก่อนในเมืองต้น เช่นการลงอารามต่างๆ ของสมณะ เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสมณะและชุมชน การจัดสมณะเกจิของงานพุทธฯฯ ปลุกเสกฯ รวมถึงการจัดเข้าพรรษาด้วย

การประชุมปีนี้จึงเสร็จเร็วกว่าปีที่ผ่านมาเพราะหนึ่งมีการพิจารณาพฤติกรรมของสมณะที่เข้าข่ายประพฤตินอกกรอบวันประชุมจริง สองมีภคส.ช่วยจัดสรรการลงอาราม สามมีสมณะ "พลีชีพ" เป็นส่วนหนึ่งที่เอามาใช้ หมายความว่าสมณะที่อาสาให้ ภคส.จัดสรรไปลงอารามที่ไหนก็ได้

เนื้อหารการประชุมที่ได้สรุปมาออกกล่าวเตือนกันมี ๓ ท.ที่ต้องพึงสังวร ๑.เทคโนโลยี ไม่ว่าจะโทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งหลาย ๒.ท่องเที่ยว การจะไปไหนก็ตามถ้าไปเพื่อเที่ยวไม่ควรไป โดยเฉพาะการไปต่างประเทศ ๓.ทิฐิ การยึดมั่นถือมั่นในความเห็น ในความรู้ ในความเชื่อของตน จนกลายเป็นกระด้าง ไม่ฟังใคร ไม่อ่อนน้อมถ่อมตน

หลังการประชุมมหาปวารณาแล้ว มีรูปหนึ่งขอลาสิกขา ทั้งๆที่ยังไม่ทันได้สูทกันกับทัณฑ์ที่ได้รับ ซึ่งทัณฑ์ก็ไม่ได้มากอะไร แคให้ออกจากงานในหน้าที่ แล้วไปร่วมฝึกตนเองอยู่กับสมณะนวกะที่ภูผาฟ้าฯ ถ้าใจยังยินดีกับการประพฤตินอกกรอบก็น่าจะพอใจเสียด้วยซ้ำ เพราะไม่ต้องเห็นหน้าหรือทำงานเหมือนเก่า แลมไม่ต้องวุ่นมุ่นกับเรื่องของคนอื่นมาก มีเวลาได้อ่านพระไตรปิฎก ได้ฝึกขัดเกลาตนเองมากกว่า

อีกรูปหนึ่งสมมุติชื่อสมณะ ก.ได้แสดงอาการกิริยา คือด่า โต้เถียง กับสมณะที่พยายามบอกข้อบกพร่องให้ในที่ประชุม แต่สมณะ ก.กลับไม่เห็นเป็นชุมทรัพย์ หลักธรรมคำสอนที่ขยันจดขยันจำลายหายไป ล้นกับกิเลส อ้างเหตุของการโต้เถียงว่า แต่ก่อนแต่ไรไม่เคยโต้เถียงเลยครั้งนี้ขอดีงบ้าง (ที่จริงท่านดื้อรั้น แสดงท่าทีกระด้าง ไม่เคารพ ไม่เชื่อฟังหมู่มาหลายต่อหลายครั้งแล้ว) พ่อท่านฯถึงกับเปรยในที่ประชุมว่า ท่านเสียดีกว่า จะได้ไม่ก่อกองศากับตนเอง และผู้อื่นมากขึ้นไปกว่านี้

ถ้ากล่าวของพ่อท่านฯได้ผล สมณะ ก.จะงักอาการกิริยาลงมาบ้าง ผู้เขียนเข้าใจว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่จะหยุดยั้งอัตตาของสมณะ ก. แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เมื่อได้มีโอกาสซักถามใจของพ่อท่านฯ ได้รับคำตอบว่า ไม่ใช่วิธีการหยุดยั้งอัตตาอย่างที่ผู้เขียนเข้าใจ แต่เป็นใจจริง ๆ ของพ่อท่านฯ ที่เห็นอย่างนั้น

ต่อมา สมณะผู้ใหญ่ได้เรียนปรึกษาพ่อท่านฯ ก่อนแจ้งทัณฑ์ให้สมณะ ก.ทราบ ที่ประชุมได้เห็นเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งเห็นควรให้สมณะ ก.สึก อีกส่วนหนึ่งเห็นควรให้นิยธรรม คือกรรมอันสงฆ์พึงทำให้เป็นผู้ไรยศ โดยปรับให้ถือธนัสัยใหม่ ไปนั่งท้ายแถว สมณะ และให้เงื่อนไขข้อปฏิบัติต่างๆ ถ้าสมณะ ก.ปฏิบัติไม่ตั้งใจให้ขับออกจากหมู่ในภายหลัง

พ่อท่านฯยังให้โอกาสกับสมณะ ก. จึงเห็นด้วยกับส่วนที่สอง ให้นิยธรรมและข้อปฏิบัติก่อน ถ้าสมณะ ก.ปฏิบัติไม่ตั้งใจค่อยขับออกจากหมู่

ในอดีตพระโสภกรูปหนึ่งซึ่งเข้าร่วมติดตามมาตั้งแต่ยุคแรกๆ แต่พฤติกรรมไม่เหมาะสมกับการเป็นนักบวช ก่อปัญหาอยู่เรื่อยๆ จนเป็นที่น่าเอือมระอาของหมู่สงฆ์ ถูกลงโทษ นิยธรรมให้ไปนั่งท้ายแถว เริ่มนับอายุพรรษาใหม่ พ่อท่านฯอุทิศให้ฉายาใหม่ที่มีความหมายเป็นไทยว่า ผู้ไม่ดื้อด้าน แต่ก็ยังคงก่อคดีเป็นการระอาของหมู่สงฆ์อยู่เรื่อยๆ หมู่สงฆ์ได้ลงโทษเพิ่มอีกให้ลงไปเป็นสามเณร ถือศีล ๑๐ ไม่ต้องมีพระวินัยจนสุดท้ายด้วยอุกศลกรรมที่ได้ทำไว้ ทำให้สามเณรก็ได้หนีออกไปจากหมู่เอง

ผู้เขียนยอมรับว่าใจตอนนั้นจึงซ้งรังเกียจอยากให้อับอายหรือขับออกจากหมู่มาตั้งนานแล้ว พระอีกหลายรูปก็คิดเช่นนี้ แต่มาได้ปัญญากระจ่างจากคำกล่าวของพ่อท่านฯ "กรณีของท่านรูปนี้ถือเป็นโจทย์ฝึกหัดของพวกคุณที่ยืดดี จะได้หัดละวางความยึดติดเสียบ้าง ต้องเข้าใจว่าในหมู่คนดีย่อมต้องมีคนไม่ดีปะปนมาบ้าง เพื่อขัดเกลาคนดี ให้หัดวางความยึดติดจึงจะเจริญไปสู่ที่ที่ยั่งยืนได้"

นับเป็นความกล้าในการบริหารงานบริหารคน บริหารสังคมที่พ่อท่านฯมี

หลังจากมติ นิยธรรมกับสมณะ ก. ผู้เขียนได้รับโทรศัพท์จากสมณะ ข.ผู้มีปกติขยันศึกษา ขวนขวายในกิจใหญ่น้อยของหมู่มีจิตใจเอื้อเอ็นดู พอใจกับการได้ช่วยคนสมณะ ข.แจ้งว่า ได้สนทนากับ สมณะ ก.เสนอให้ท่านสึกเสียดีกว่า เพราะเชื่อว่าสมณะ ก.ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ได้ หมู่จะได้เบากว่าไม่ต้องเสียเวลาเสียใจแล้วมาช่วยงานหมู่ในฐานะฆราวาสน่าจะดี

กว่า แต่สมณะ ก.เชื่อว่าพ่อท่านฯไม่ได้เห็นอย่างที่สมณะ ข.เห็น จึงขอปรึกษาถามความเห็นของพ่อท่านฯ

พ่อท่านฯยังคงยืนยันตามมติของหมู่สมณะที่ได้ตัดสินกันไปแล้ว

สมณะ ก.รีบฉวยเอาคำยืนยันตามมตินี้ อ้ากับสมณะ ข. และรับปากกับพ่อท่านฯว่าจะมารายงานผลการปฏิบัติให้ทราบในงานปีใหม่

พ่อท่านฯยังคงให้โอกาสกับผู้ที่ยังรักดีอยู่เสมอ トラบใดที่ยังไม่ละเมิดจนเกินขีดของธรรมวินัย และจะไม่ใช้อาณาหรือคำสั่งไปบังคับใจใคร ให้เหตุปัจจัยมันสั่งสมตัวจนผู้นั้นจวนกับกรรมของตนเอง ด้วยสงฆ์เป็นสังฆของอาริชนหรือผู้เจริญโดยแท้เพียงแต่คำพูดกระตุ้นสำนึก และธรรมวินัยเท่านั้นก็พอเพียงแล้ว ไม่ถึงขั้นต้องใช้มาตรการหยาบๆ เหมือนอย่างโลกีย์ชน

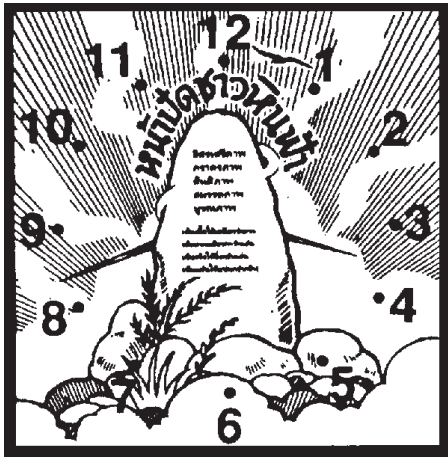
งานมหาปวารณาปีนี้มีพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ในช่องอุณาโลมของพระพุทธรูปนิมิต เป็นไปอย่างเรียบง่าย ไม่ได้ยิ่งใหญ่อลังการอะไร(๗ พ.ย.)

หลังงานมหาปวารณาแล้ว พล.ต.จำลอง ได้เดินทางไปโรงเรียนผู้นำ(๘ พ.ย.) ปีนี้มีบ้านเพิ่มขึ้นเป็น ๒๕ หลังแล้ว แต่ผู้อยู่ประจำมีเพียง ๕-๖ คน ปีที่แล้วพ่อท่านฯให้ความหวังว่าถ้ามีบ้านถึง ๔๐ หลังขึ้นไปแล้วอยู่กันประจำ จะให้พิจารณาเป็นพุทธสถาน มาปีนี้พ่อท่านฯยังคงให้ความหวังเพิ่มขึ้นอีกว่า ได้คิดชื่อพุทธสถานเตรียมไว้ล่วงหน้าให้แล้ว ให้ชื่อว่าพุทธสถาน "ผู้ทำ" โดยอธิบายความหมายของคำว่า "ผู้ทำ" แสดงถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน แต่ก่อนจะเป็นพุทธสถานก็ต้องเป็นสังฆสถานก่อน ซึ่งจะเป็นไปได้เมื่อไหร่ก็อยู่ที่ทางโรงเรียนผู้นำเอง

กลับจากโรงเรียนผู้นำ(๕ พ.ย.) พ่อท่านฯมีอาการโหมกในคืนนั้น ทำให้ได้พักผ่อน พอดีมีงานคืนสู่เหย้าของศิษย์เก่าพุทธธรรมวันอาทิตย์ พ่อท่านฯยังอุทิศสำหรับเทศน์ให้กับศิษย์เก่าพุทธธรรมที่มา เทศน์ไปก็โอไป หลังจากนั้นกลางคืนที่ผ่าน(๑๑ พ.ย.) พ่อท่านฯมีอาการแน่นเสียดท้อง ต้องช่วยกันนวด สวนล้างลำไส้ ก็ยังไม่หายอึดอัดแน่นท้อง เหมือนมีลมอาหาไม่ย่อยกว่าจะดีขึ้นบ้างก็เป็นเวลาเกือบตีสอง

วันนี้ (๑๒ พ.ย.) คุณเหมือนพรและคณะได้เดินทางมาจากเชียงใหม่ ดูแลรักษาโรคลมที่พ่อท่านฯเป็น ทั้งนวดกดจุด ประคบคาดว่าจะใช้เวลาในการรักษาประมาณ ๓ วัน ได้ซักถามเล็กน้อยกับคุณเหมือนพร ทราบว่าโรคลมคราวนี้เป็นที่บริเวณกลางลำตัว แต่ปีที่แล้วเป็นที่เหนือสะดือเล็กน้อย

ช่วงนี้เป็นฤดูเก็บเกี่ยว อากาศแห้ง การกระจายของฝุ่นละอองมีมาก เป็นช่วงการเปลี่ยนผ่านของอากาศ โอกาสที่จะเป็นหวัดเป็นไซ้ และไอมีสูง ปีที่แล้วพ่อท่านฯมีอาการโรคลม(ตำราแพทย์แผนไทย)หลังจากเดินทางโดยรถยนต์เป็นเวลายาวนานเพื่อไปร่วมงานบุญลอมข้าวจากอุบลฯ-ชัยภูมิไปและกลับ ต่อจากนี้ไปถ้าเป็นไปได้ขอความกรุณาเลี้ยงที่จะนิมนต์เดินทางโดยรถยนต์เป็นระยะเวลายาวนานอีก.☺

เจริญธรรม สำนักดี พบกันอีกวาระกับนสพ. ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๕๐(๓๑๒) ปีภักษ์แรกพ.ย.'๔๘ จากหน้า ๑ ฉบับที่แล้ว ขอแก้ไขคำผิด จาก "สวนกุหลาบ" แก้เป็น "สวนปุยคำ"

งานมหาปวารณาปีนี้ ที่พุทธสถานปฐมอโศก ผ่านพ้นไปอีกปี ญัตติธรรมที่ได้ไปสัมผัสด้วยตนเอง คงรู้สึกมั่นใจในแวดวงสังคมนิยมของชาวเรายิ่งขึ้นๆ เช่นเดียวกับจังหวัดนระยะ แม้จะปีติอย่างไร ก็ยังต้องรีบชวนขยายปฏิบัติธรรมให้เจริญยิ่งขึ้นๆ ซึ่งเท่ากับได้ลดทุกข์ให้กับตนเอง และยังได้ช่วยแบ่งเบาภาระของพ่อท่านไมให้เหนื่อยหนักกับการสั่งสอนลูกๆ มากนัก...

เสร็จจากงานมหาปวารณาแล้ว ทุกๆ ชุมชนคงต้องรีบชวนขยายเตรียมงานปีใหม่ ตลาดอารียะ'๔๘ ที่จะขึ้นที่บ้านราชฯ เมืองเรือคงได้พิสูจน์หัวใจนักปฏิบัติธรรม ตามแนวมรรคมืองค์ ๘ กันอีกวาระว่าได้ผลจริง เป็นอย่างไรบ้าง ก็คงมีเรื่องนำมาเล่าสู่กันฟังตามประสาพี่ๆ น้องๆ กันอีก

ส่วนความเคลื่อนไหวในรอบปีภักษ์นี้ จังหวัดนระยะฝากกัน ดังนี้

นิมิตใหม่...เทศกาลเจของ ชมร.ช.ม.ปีนี้ ได้พัฒนาไปอีกก้าวอย่างน่าอนุโมทนา สาธุ เพราะตามปกติแล้ว ครร.ช.ม.ต้องสั่งผักจากร้านผู้คืนฟ้า ๑ ที่สันติฯ มาจำหน่าย แต่เทศกาลเจปีนี้เกิดภาวะน้ำท่วมใหญ่กับหลายๆ พื้นที่ของประเทศ ราคาผักจึงสูงไปมาก แต่ที่ ชมร.ช.ม.นั้นปัญหานี้ไม่กระทบ ก็เพราะความร่วมมือของภุฆาฯ สวนใหม่และบรรดาเครือแหจากญัตติธรรม ชวนนำผักมาให้ทั้งจากเชียงดาว, แม่ฮ่องสอน, ลำพูน และกลุ่มเพื่อนธรรม นำสมณะไปประชุมที่ชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร ก็นำผักมาบริจาคให้ มีคุณทองปาน(เป็นดิน) ซึ่งเป็นปราชญ์ชาวบ้านนำชาวบ้านปลูกแดงกวาปลอดสารพิษ-ไร้สารพิษ ก็นำมาบริจาคให้ด้วย

ที่ขอมบุญ จ.แพร่ ก็ช่วยเก็บผักมาให้ที่ขอมบุญนระยะอีกครั้งกับญัตติธรรมภาคเหนือที่ช่วยกันทำกิจกรรมธรรมชาดิ(ไร้สารพิษ) ปัญหาข้าวยาก-หมากแพงต่างๆ จึงไม่ปรากฏให้เป็นปัญหา...ที่สันติอโศก เทศกาลเจปีนี้ก็ไม่แพ้ทางบ้านราชฯ เมื่อเรือเลยนระยะจะบอกให้ เพราะมีการแสดงดนตรีเป็นสีสันกับเขาด้วย เรียกว่า อิมบุญ อิมหูกันไปตามๆ กัน สาธุ...จืดๆๆ ☺

๑ บาทที่ทานได้...วันสุดท้ายของเทศกาลกินเจที่ ชมร. ช.ม.นั้นก็คักเป็นพิเศษ จน

จึงหืดต้องตามไปหาข้อมูล เพราะมีลูกค้ามาอุดหนุนกันเยอะมากๆ ไปสัมผัสแล้วก็เห็นบรรยากาศในร้านดูอบอุ่น แลมอบวอลไปด้วยเสียงเพลง ทั้งนี้ก็เพื่อฉลองครบรอบ ๘๗ ปีของ พ่อเต่ง อภิวังค์ ญัตติธรรมเก่าแก่ของชาวเหนือตนเอง โดยงานนี้พ่อเต่งได้แจกทำบุญกับ ชมร.ช.ม.จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาทด้วย

วันจันทร์ที่ ๓๐ ต.ค.๒๕๔๘ จึงเป็นวันที่ทุกชีวิตที่ช่างเท่าเข้ามาในร้านต่างก็มีใบหน้าที่ยิ้มบานแจ่มใส ไม่ว่าจะเป็ญัตติธรรมลูกหลานของพ่อเต่ง รวมไปถึงลูกค้าต่างก็สวมเสื้อเหลือง เพื่อแสดงความจงรักภักดีถวายแด่ในหลวงของเราด้วย

วันนั้นลูกค้าหลายคนพากัน งง! เมื่อเจอป้าย ๑ บาทที่ทานได้ที่ติดอยู่หน้าร้านชมร.ช.ม. และขึ้นชมที่เห็นป้าย ครอบรอบวันเกิดพ่อเต่ง อภิวังค์ ร่วมกับ ชมร.ช.ม. อาหารวันนั้นมีมากมายหลายชนิด ข้าวซอยขามละ ๑ บาท อาหารจานละ ๑ บาท ลูกค้าบางคนก็ไม่รับเงินทอน บางคนยื่นตะลึงตั้งนาน(สงสัยซ็อก) ว่าในโลกนี้มีด้วยหรือที่ขายจานละ ๑ บาทอย่างนี้ ฝ่ายญัตติธรรม ที่มาต่างก็นำผักผลไม้มาร่วมทำบุญด้วยมากมาย แล้วกลับบ้านด้วยความอิ่มใจ-อิมกยกันทั่วหน้า

วันนั้นมีสมณะไปโปรด ๓ รูป คือ สมณะลานบุญ สมณะเล็กเล็ก และ สมณะสุสุญทางชมรมผู้สูงอายุลานนาอโศกก็ได้มอบแผ่นพับเพื่องานนี้โดยเฉพาะจำนวน ๒๐๐ แผ่น ซึ่งพ่อเต่งก็ได้ถวายสมณะและแจกทุกคนที่มาร่วมงานในภาคเช้าหมดพอดี

พ่อเต่ง อภิวังค์ ได้ประพุดปฏิบัติตนสมกับที่ที่ว่า "ตัวอย่างที่ดีมีมากกว่าคำสอน" ดังเช่นตัวอย่างในวันนี้ ลงตัวทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านเทศกาลกินเจ หรือในด้านญัตติธรรมที่นานๆ มาเจอกันที จึงมีแต่ความสุข รวมไปถึงลูกหลานของพ่อเต่งด้วย

พ่อเต่ง อภิวังค์ เป็นญัตติธรรมผู้สูงอายุที่ปฏิบัติตัวเคร่งมาก อาหารก็ทานวันละมื้อ , งดอาหารในวันเสาร์และวันพระ, เป็นสมาชิกจรประจำที่มาช่วย ชมร.ช.ม. จนมีหลายๆ คนให้ฉายาพ่อเต่งว่า "พระไตรปิฎก เคลื่อนที่ (ขอบพุดธรรมะ)"

พ่อเต่ง มีสุขภาพกายใจที่แข็งแรง พวกเราหลายๆคนเข้าไปกราบพ่อเต่งด้วยความรักเคารพยิ่ง บุญกุศลที่พ่อเต่งได้กระทำสะสมมาก ย่อมมีผลส่งให้พ่อเต่งมีชีวิตที่ดียิ่งขึ้น สาธุ...จืดๆๆ ☺

มหาปวารณา'๔๘...จังหวัดนระยะมีโอกาสสอบถามสมณะหลายรูปที่มาร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๕ หลายท่านบอกว่า ปีนี้ลงตัวขึ้น สมณะผู้ใหญ่เอากาละช่วยสะสางปัญหาต่างๆ ก่อนเริ่มประชุม ทำให้ถึงเวลาประชุมจึงรีบงาย กระชับรัดกุมกว่าเดิม สิ่งที่เราประทับใจในปีนี้เป็น พิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุลงบริเวณอุณาโลมของพระพุทธรูปหินทรายที่ช่างแกะสลักจำนวน ๘ องค์ เพื่ออัญเชิญไปยังพุทธสถานและสังฆสถานของข่าวโศก เพื่อไว้เป็นเครื่อง

ระลึกถึงการแบบพุทธ บรรยากาศการ จัดสรรพระพุทธรูปเพื่อไปประดิษฐานในแต่ละที่ พ่อท่านพาทำพิธีอย่างกระชับ ชลัด และเบิกบาน สนุกสนานแบบพุทธ หลายๆ คนที่ลื่นไปกับพระพุทธรูปองค์นั้นองค์นี้ที่ตนเองคิดว่าเหมาะกับชุมชนตนเอง ซึ่งพระพุทธรูปแต่ละองค์นั้น ใช้วิธีแกะสลักจากช่างผู้ชำนาญหลายคนจึงมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป แต่องค์ที่มีกระแสนักมากที่สุด จังหวัดนระยะ น่าจะเป็น พระพุทธรูปองค์ที่ ๔ ซึ่งมีพระพักตร์ยิ้มแย้มมากกว่าองค์อื่นๆ และลักษณะของหินเป็นสีรุ้ง บริเวณหน้าคักด้านขวาซึ่งเป็นหินทรายสีรุ้งที่หายากด้วย (ตามที่ข้อมูล ซึ่งสมณะถักบุญได้เล่าให้จังหวัดนระยะ)

ณ เวลาที่พ่อท่านจับสลากเพื่อจัดสรรพระพุทธรูปเพื่อจะได้นำไปประดิษฐานในแต่ละแห่งนั้น ได้แบ่งสลากเป็น ๑๖ ชิ้น โดย ๘ ชิ้นเขียนพุทธสถานและสังฆสถานต่างๆ ส่วนอีก ๘ ชิ้น เขียนคำว่า สุญญโต พ่อท่านเริ่มจับสลากพระพุทธรูปองค์แรก ว่าจะไปประดิษฐานที่ใด ท่ามกลางการลุ้นของบรรดาชาวชุมชนทั้งเด็กและผู้ใหญ่หลายคน บรรยากาศเป็นที่สนุกสนาน แต่เต็มไปด้วยความศรัทธาในความหมายของพระพุทธรูปแบบอเทวนิยมด้วย...

และแล้วผลก็ปรากฏออกมาว่า พุทธสถานสิมาอโศกเป็นแห่งแรกที่ได้รับพระพุทธรูปองค์ที่ ๑ ไปประดิษฐาน พอรู้เช่นนั้น จังหวัดนระยะก็ลั่นคิดไปตามประสาว่า "ราชสีห์ต้องมาก่อน" ก็ลงตัวตามชื่อ สิมาอโศก นระยะ แลเมืองจังหวัดนระยะเห็นญัตติธรรมชาวสิมาฯ ที่เพิ่งออกรถป้ายแดงได้มีโอกาสเจิม(บุญ) อัญเชิญพระพุทธรูปองค์นี้กลับสิมาฯ สาธุ...

แล้วพระพุทธรูป องค์ที่ ๒ ,องค์ที่ ๓ ก็ผ่านไป (ใครอยากรู้ว่า ที่ไหนได้ไปก็ติดตามดูในข่าวประจำฉบับได้นระยะ)

แต่พอมาถึงพระพุทธรูป องค์ที่ ๔ ก็ได้เห็นว่ามีลุ้นกันหลายคน จนพ่อท่านต้องเตือนว่า "อย่าไปคาดหวังมากนัก เพราะถ้าหวังมากก็จะผิดหวังมาก" เห็นจะลุ้นกันมากเลยทำให้จับสลากตั้ง ๕ ครั้งแล้วก็ยังได้แต่สลากเขียน "สุญญโต" (ดีแต่คนลุ้นปฏิบัติธรรมนะเนี่ย ไม่อย่างนั้นอาจมีต้องดมยา ฮี! ฮี!) จนครั้งที่ ๖ นั้นแหละถึงได้ยินเสียง เฮ! โดยเฉพาะบรรดานักเรียนสัมมาสิกขาภุฆาฟ้าน้ำ เมื่อสลากที่พ่อท่านจับขึ้นมาปรากฏชื่อพุทธสถานภุฆาฟ้าน้ำ ทำเอาชาวบุญนิยมบางแห่ง บางคนปรับใจเกือบไม่ทัน เพราะผลออกใจลุ้นมากไปหน่อยนระยะ...

ส่วนพระพุทธรูปองค์ที่ ๖ ซึ่งมีพระพักตร์นิ่งเฉยกว่าองค์อื่นๆ ปรากฏว่า ทางสันติอโศกได้ไป ซึ่งพ่อท่านได้กล่าวเสริมว่า พระพุทธรูปปางที่อยู่ในเมือง ก็คงต้องลำรวมสีพระพักตร์มากหน่อย เพื่อจะได้เป็นเครื่องเตือนสตินักปฏิบัติธรรมในสังคมเมืองให้สำรวมให้มาก จังหวัดนระยะก็คิดต่อไปว่า สังคมเมืองมีสิ่งยั่วยวนนั้นมากเหลือเกิน นักปฏิบัติธรรมจึงต้องลำรวมตา หู จมูก ลิ้น

กายใจอย่างยิ่งนระยะ...

สำหรับพระพุทธรูป องค์ที่ ๗ (ซึ่งเป็นองค์ที่พ่อท่านต้องใช้เวลาในการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุนานที่สุด ถึงขนาดผอบทองคำที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุดกลงมาขณะที่กำลังจะบรรจุในบริเวณอุณาโลมซึ่งได้เจาะเป็นช่องไว้) จังหวัดนระยะเห็นชาวปทุมฯ บางคนทีพลาดหวังจากพระพุทธรูป องค์ที่ ๕ ย้ายมาคักหวังในองค์นี้ต่อ คงเพราะเห็นว่าเป็นเลขของพระโพธิสัตว์ปาง ๗ ซึ่งเป็นเลขเดียวกับพ่อท่าน อีกทั้งพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตูก่กระทำในวันที่ ๗ พ.ย.๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันครบรอบปีที่ ๓๖(๓ นักษัตร) ของการบวชได้ร่มกาสาวพัคตรของพ่อท่าน ซึ่งปรากฏว่าพุทธสถานปฐมอโศกได้พระพุทธรูป องค์ที่ ๗ ไปประดิษฐานตามที่คักหวังไว้ สาธุ...

ส่วนองค์ที่ ๘ ซึ่งเป็นองค์สุดท้ายสลากสุดท้าย แม้ไม่ต้องจับสลาก ก็เป็นอันรู้กันว่าต้องไปประดิษฐานที่พุทธสถานศิระยะอโศก จังหวัดนระยะได้แก่งคิดว่าต่ออีกว่าก็เหมาะสมทุกประการ เพราะศิระยะอโศกได้ชื่อว่าเป็นแห่งแรกที่เป็นผู้นำในการอบรมธรรมะสมกับการปฏิบัติธรรมมรรคมืองค์ ๘ คือ มีทั้งประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านครบ...

ก็ต้องอนุโมทนา สาธุ กับทุกๆ แห่งด้วยนระยะ...จืดๆๆ ☺

บรรณาสถิติ
นายเปอแธ ดำรงพันธ์บวร อายุ ๔๓ ปี บิดาของ นร.ศสท. ด.ช.รชชัย(ตุล) ดำรงพันธ์บวร เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ที่บ้านอมลาน อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่ มีสมณะ ๓ รูปนำโดยสมณะโพธิสัทธ โปธิสัทธ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพเมื่อวันที่ ๑๕ ต.ค.๒๕๔๘

คติธรรมประจำฉบับ
ที่ระลึกครบรอบ ๘๗ ปี พ่อเต่ง อภิวังค์ ชมรมผู้สูงอายุ ลานนาอโศก ๓๐ ต.ค.๒๕๔๘
* วิชาบ้านแสนสุข บ้านในฝัน
กราบผู้ใหญ่วันวัน ยิ้มแย้มหัว
ความเข้าใจเอาเป็นคานฐานครอบครวั
เสอาตตทนไม่ทมม่นม่น้ำศรัทธา
มีอภัยเป็นรอดครอบรับพื้น
ความวางใจที่ขยียืนเป็นพื้นหนา
มีหน้าต่างความสัมผัสได้เพียงพา
ประดับประดาด้วยยกย่องผ่องใสดี
บรรยากาศในบ้านต้องอบอุ่น
การพูดคุยคบคุ่นสร้างสุขี
มีขลังคาเมตตบาปารมี
รั้วบ้านศีลมีรังสีแผ่ร่มเย็น
ความพากเขียรเป็นบันไดไต้ขึ้นบ้าน
อิทธิบาทของฐานสี่ให้เห็น
ประตูบ้านเปิดหรือปิดต้องคิดเป็น
ลำรวมอินทรีย์ก็เชกเช่นบานประตู
อยู่อาศัยในบ้านด้วยผานสุข
มีวิมุดขันทุกขีในบ้านทรู
ไม้ทองติดยึดบ้านเรามัวเฝ้าดู
ตัดใจสู่แดนนิพพานตั้งบ้านตน.*
(สมณะชาตุดิน ปฐวีโรส : จากแผ่นพับคำคม
ปัจฉาสมณะ วันที่ ๗ ต.ค.๒๕๔๘)

พบกับใหม่ฉบับหน้า **จังหวัดนระยะ**

“ราชินี” ทรงตำหนิภาพสาวโคโยตี้ในงานบุญ

ในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาแต่ละล่อแหลมเตือนภัยทางเพศสื่อก็ต้องมีวิจารณ์ญาณนำเสนอ

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ทรงตำหนิการนำเสนอภาพสาวโคโยตี้ในงานบุญที่ จ.หนองคาย โดยกระทรวงวัฒนธรรม ได้รับหนังสือจากสำนักพระราชวัง ระบุว่า สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชปรารภว่า วันสำคัญทางศาสนาก็เป็นวันที่พุทธศาสนิกชนควรน้อมรำลึกถึงพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยความเคารพ การจัดการแสดงใดๆ ในวันเหล่านี้จึงควรพิจารณาด้วยจิตสำนึกของความ เป็นพุทธศาสนิกชน รู้กาลเทศะตลอดจนคำนึงถึงชื่อเสียงของประเทศไทยด้วย

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชปรารภถึงความไม่เหมาะสม เกี่ยวกับการแต่งกายของผู้หญิงในยุคปัจจุบันที่ไปร่วมงานบุญงานกุศล โดยสวมเสื้อผ้าในชุดล่อแหลมและไม่รู้จักกาลเทศะ ทั้งนี้ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ รมว.วัฒนธรรม ได้เปิดเผยเมื่อวันที่ ๒๕ ต.ค. ว่า กระทรวงวัฒนธรรมได้รับหนังสือจากสำนักพระราชวัง ระบุว่า สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้ทรงมีพระ

ราชปรารภถึงเรื่องของการแต่งกายของผู้หญิง โดยทอดพระเนตรงานบั้งไฟพญานาคที่ จ.หนองคาย ผ่านสถานีโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดออกมาให้เห็นภาพผู้หญิงสาวนุ่งน้อยห่มน้อย แสดงท่าเต้นด้วยท่าทางที่ยั่วทางเพศเป็นอย่างมาก ยิ่ง สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชกระแสว่า ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาโลก มีชาวต่างประเทศที่มีจิตศรัทธามาวงเวียนในประเทศไทยมากมาย พระพุทธศาสนาในประเทศไทยก็มีมากกว่า ๘๐๐ ปีแล้ว วันสำคัญทางศาสนาก็เป็นวันที่พุทธศาสนิกชนควรน้อมรำลึกถึงพระคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยความเคารพ การจัดการแสดงใดๆ ในวันเหล่านี้จึงควรพิจารณาด้วยจิตสำนึกของความเป็นพุทธศาสนิกชน รู้กาลเทศะ ตลอดจนคำนึงถึงชื่อเสียงของประเทศไทยด้วย

รมว.วัฒนธรรมกล่าวต่อว่า สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทอดพระเนตรการถ่ายทอดผ่านสถานีโทรทัศน์ซึ่งเป็นงานที่จัดกิจกรรมภายนอกวัด ในเทศกาลออกพรรษา เพราะฉะนั้นเมื่อเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาจึงไม่ควรที่จะมีการแต่งกาย หรือ

กฎหมายระบุ โดยกระทรวงจะทำหนังสือแจ้งไปตามหน่วยงานต่างๆ ให้ทำหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎหมายว่าด้วยการปกครองรักษาความสงบสุขของประชาชนของกระทรวงมหาดไทย ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดูแล กฎหมายว่าด้วยการโฆษณาสินค้าอุปโภคบริโภคที่ขัดต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมของชาติ อยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายว่าด้วยการจัดกิจกรรมในพื้นที่วัดที่ไม่ขัดต่อศีลธรรม มหาเถรสมาคมและสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติเป็นผู้ดูแล และพ.ร.บ. วัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ ที่ระบุว่าประชาชนต้องประพฤติตนไม่ขัดต่อจารีต ประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีของชาติ

“ขณะนี้หน่วยงานต่างๆที่ทำหน้าที่ตามกฎหมายเป็นจำนวนมาก ซึ่งสามารถดำเนินการควบคุมดูแลได้ แต่ไม่มีองค์กรใดออกมามีการดูแล ดังนั้น กระทรวงฯ จะต้องเชิญองค์กรที่เกี่ยวข้องมาหารือกันถึงการดูแลไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ขัดต่อวัฒนธรรมไทย รวมทั้งหารือถึงปัญหาในการดำเนินการและหามาตรการปรับปรุงแก้ไขด้วย สำหรับสื่อมวลชนมีความสำคัญมาก เพราะสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทอดพระเนตรผ่านสื่อ พร้อมกับประชาชนทั่วประเทศที่ได้ชมภาพเหล่านี้เช่นกัน สิ่งสำคัญคือถ้าไม่มีสื่อนำเสนอภาพโคโยตี้เหล่านี้ ที่เต้นที่จ.หนองคาย ให้ประชาชนทั่วประเทศได้เห็น ดังนั้นสื่อต้องมีวิจารณ์ญาณในการนำเสนอ รวมทั้งต้อง

ช่วยกันอย่างมาก ซึ่งจะเรียนเชิญสื่อมวลชนมาหารือร่วมกันถึงพฤติกรรมความไม่เหมาะสมต่างๆ ไม่ใช่เรื่องการแต่งกายเพียงอย่างเดียว เพื่อป้องกันและแก้ไขไม่ให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในบ้านเมืองเรา” รมว. วัฒนธรรมกล่าว

ผู้สื่อข่าวถามว่า ปัจจุบันหญิงสาววัยรุ่นมีค่านิยมไปประกอบอาชีพนักร้องโคโยตี้เพราะรายได้ดี แต่พฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยและควรมีแนวทางแก้ไขอย่างไร คุณหญิงไขศรีกล่าวว่า เรื่องนี้ควรมีมาตรการทางกฎหมายออกมาควบคุม แต่ก็เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ สิ่งสำคัญคือ ครอบครัวและโรงเรียนควรมีการอบรมบ่มเพาะเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมให้กับเยาวชนตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้ตระหนักว่า อะไรผิด อะไรถูก แม้ว่าการศึกษาจะเป็นกลไกหนึ่งในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาก็นานโลกาภิวัตน์ไม่ได้ ในที่สุดเยาวชนต้องมีการตระหนักรู้ถึงสิ่งที่ควรทำ และสิ่งที่ไม่ควรทำ พร้อมกันนี้จะขอไปหารือร่วมกับนายวิจิตร ศรีสุวาน รมว.ศึกษาธิการ ถึงการแก้ปัญหาดังกล่าวด้วย

(นสพ.ไทยรัฐ ๓๐ ต.ค. ๕๙)

หนึ่งน้อย ทวยเติม เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๙๐(๓๑๒) ปักษ์แรก พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ารแสดงที่ไม่ถูกกาลเทศะมือกระทรวงฯ ได้รับหนังสือจากสำนักพระราชวังแล้ว และพิจารณาว่าหลายองค์การที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมกันรับผิดชอบ ต ข อ บ ต า ม ที่

รณรงค์โคราชปลอดเหล้า

วัด ๒,๒๑๖ แห่งร่วมรณรงค์งานบุญงดดื่ม

พ่อเมืองโคราชเดินหน้า “วัดปลอดเหล้าถาวรเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษามหาราช” ๒,๒๑๖ วัดสมัครร่วมโครงการ มั่นใจปี ๒๕๕๐ สถานีสักดิ์สิทธิ์ของชาวพุทธที่โคราชจะปลอดจากการจัดงานประเพณีแล้วมีการดื่มเหล้า
เมื่อเวลา ๑๐.๐๐ น. วันที่ ๓๐ ต.ค. ที่หอประชุมเปรมติณสูลานนท์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา นายสมบุญ งามลักษณ์ ผู้ว่านครราชสีมา กล่าวกับหัวหน้าส่วนราชการจังหวัดในการประชุมประจำเดือนว่า

ข้อมูลจำนวนวัดใน จ.นครราชสีมา มีวัดทั้งหมด ๒,๕๖๓ แห่งสมัครเข้าร่วมโครงการ ๒,๒๑๖ แห่ง และผ่านการประเมินรับรองระดับจังหวัดเป็นวัดปลอดเหล้าจำนวน ๑๕๖ แห่ง การดำเนินงานโครงการโคราชวัดปลอดเหล้าถาวรเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษามหาราช จ.นครราชสีมา ปี ๒๕๕๔-๒๕๕๐ นับเป็นการเริ่มต้นที่ดีในการร่วมแรงร่วมใจที่จะทำให้วัดซึ่งเป็นสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ปลอดจากอบายมุขทั้งปวง โดยจ.นครราชสีมาได้เป็นจังหวัดนำ

ร่องในการดำเนินงานโครงการโคราชวัดปลอดเหล้า ดังนั้นจึงต้องได้รับความร่วมมือจากภาคีหลายส่วนทุกองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนในการสร้างกระแสและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนห่างไกลจากการดื่มสุรา เพราะการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะมีผลเสียต่อสุขภาพอย่างมาก ทั้งโรคตับ โรคหัวใจ สมองหลอดเลือด กระเพาะอาหาร และเสียบุคลิกภาพ ขาดความอบอุ่นในครอบครัว และทำให้สูญเสียเศรษฐกิจ และที่สำคัญยังเป็นต้นเหตุของการเกิดอุบัติเหตุที่

ทำให้คนเสียชีวิตมากที่สุด สำหรับโครงการ “โคราชวัดปลอดเหล้าถาวรเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษามหาราช” ได้มีพิธีเปิดโครงการที่บริเวณสนามหญ้าศาลากลางจังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา โดยโครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ถึงพิษภัยของเหล้า ในการทำลายชีวิตและทรัพย์สิน และเป็นสาเหตุของอุบัติเหตุมากมาย เพื่อเป็นการรณรงค์ลดอุบัติเหตุ (อ่านต่อหน้า ๕)